

ÚZEMNÍ PLÁN
SÍDELNÍHO ÚTVARU

D O U B R A V Y

Ing. arch. Vladimír Dujka
ARCHITEKTURA, URBANISMUS A ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ

ZAK. Č. : 09 / 1995

ŘÍJEN 1995

Ú Z E M N Í P L Á N S Í D E L N Í H O Ú T V A R U
D O U B R A V Y

n á v r h

=====

OBEC : Doubravy

OKRES : Zlín

POŘIZOVATEL : Okresní úřad Zlín
Referát regionálního rozvoje

ZPRACOVATEL : Ing. arch. Vladimír Dujka
Kamenná 3858, Zlín

Urbanismus : Ing. arch. Vladimír Dujka

Doprava : Ing. Rudolf Nečas

Vodní hospodářství : Ing. Dagmar Zákřavská

Energetika : Ing. Karel Lečbých

Plyn : Ing. Dagmar Zákřavská

Spoje : KER, s.r.o., Brno

Ekologie : Ing. arch. Vladimír Dujka

ZAK. ČÍSLO : 09/1995

ARCH. ČÍSLO : U - 29/94

Říjen 1995

ÚZEMNÍ PLÁN
SÍDELNÍHO ÚTVARU

D O U B R A V Y

Návrh
regulativů územního rozvoje

Ing. arch. Vladimír Duška
ARCHITEKTURA, URBANISMUS A ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ

ZAK. Č. : 09 / 1995

ŘÍJEN 1995

OBSAH TEXTOVÉ ČÁSTI

1. Úvodní část	1
2. Závazná část regulativů	3
2.1. Nástroje a zásady regulace	3
2.2. Funkční členění ploch	3
3. Charakteristika jednotlivých funkčních ploch podléhajících regulaci	5
3.1. Plochy hromadného bydlení	5
3.2. Plochy individuálního bydlení	5
3.3. Plocha smíšeného bydlení a občanské vybavenosti - US	6
3.4. Plochy občanského vybavení a sportu	6
3.5. Plochy zemědělské a průmyslové výroby	7
3.6. Plochy dopravy	8
3.7. Plochy technické vybavenosti	8
3.8. Plochy urbanizované zeleně	8
3.9. Plochy se zvláštním režimem	9
3.10. Plochy trvalých lesních porostů	9
3.11. Plochy krajinné zeleně	9
3.12. Plochy zemědělského půdního fondu	10
3.13. Plochy prvků lokálního územního systému ekologické stability	11
3.14. Neurbanizované plochy se zvláštním režimem	11
4. Veřejně prospěšné stavby	13
5. Směrná část regulativů	13
6. Závěrečná ustanovení	14

1. ÚVODNÍ ČÁST

1. Závaznost územně plánovací dokumentace

Územně plánovací dokumentace komplexně řeší funkční využití území, stanovuje zásady jeho organizace a věcně a časově koordinuje výstavbu a jiné činnosti ovlivňující rozvoj území. Z hlediska závaznosti obsahuje části směrné a závazné. Závazné jsou základní zásady uspořádání území a limity jeho využití stanovené v regulativech funkčního a prostorového rozvoje území. Ostatní části řešení jsou směrné.

2. Účel regulativů územního rozvoje

Návrh regulativů územního rozvoje je podkladem pro stanovení obecně závazných pokynů pro řízení stavební činnosti v řešeném území.

3. Cíle regulativů územního rozvoje

Cílem regulativů územního rozvoje je:

- účelně využívat území obce ve smyslu schváleného územního plánu
- regulovat stavební činnost tak, aby zájmy jednotlivých občanů, podniků a organizací nebyly v rozporu s dlouhodobými zájmy obce jako celku
- zlepšovat životní prostředí
- chránit historický obraz obce a přírodní prostředí v jeho zázemí
- stanovovat diferencovaně podmínky pro stavební činnost podle charakteru území

4. Rozsah platnosti

Regulativy územního rozvoje se po schválení stávají závazným předpisem pro celé území obce. Jejimi ustanoveními nejsou dotčeny povinnosti vyplývající ze stavebního zákona a navazujících právních předpisů. Nedílnou součástí této vyhlášky je grafická část ÚPN SÚ Doubravy, která je veřejně přístupná na obecním úřadě.

5. Hlavní zásady pro provádění stavební činnosti

Při obnově a výstavbě obce musí být veškerá činnost prováděna za účasti a ve prospěch jeho obyvatel. Zároveň musí být plněny:

- požadavky na zdravé bydlení a pracovní podmínky občanů
- požadavky na kultivované prostředí pro návštěvníky obce
- požadavky na vzdělání, sociální zabezpečení, rekreaci a využití volného času občanů všech věkových skupin
- požadavky na ochranu památek a ostatních dochovaných staveb památkového zájmu, jejich urbanistických vazeb a architektury
- požadavky na ochranu životního prostředí, veřejné zeleně, přírodního prostředí a krajiny a tvorbu územního systému ekologické stability
- požadavky hospodářské sféry
- požadavky dopravy a technické infrastruktury

Zásadně se nepřipouští jakákoli výstavba nebo činnost, která by mohla narušit ekologickou stabilitu území.

2. ZÁVAZNÁ ČÁST REGULATIVŮ

=====

2.1. Nástroje a zásady regulace

Územní plán sídelního útvaru Doubravy obsahuje ve své grafické části výkres využití jednotlivých ploch řešeného území obce - " Funkční využití území" - výkr. č. 05. - ze kterého vychází Návrh regulativů územního rozvoje.

Návrh regulativů územního rozvoje vymezuje 2 základní typy ploch:

- U - plochy urbanizované (zastavěné)
- N - plochy neurbanizované (volné, krajinné, přírodní)

kteřé jsou dále návrh rozčleněny do jednotlivých funkčních ploch s upřesněním možností využití území na těchto plochách pomocí funkční, prostorové a urbanistické regulace.

2.2. Funkční členění ploch

Urbanizované plochy jsou podle funkce členěny na:

- UB - plochy hromadného bydlení (v bytových domech)
- UBI - plochy individuálního bydlení (v rodinných domcích)
- US - plochy smíšeného bydlení a občanské vybavenosti
- UO - plochy občanské vybavenosti a sportu
- UP - plochy zemědělské výroby a zařízení
- UD - plochy dopravy (komunikace a zařízení)
- UT - plochy technické vybavenosti
- UZ - plochy urbanizované (veřejné) zeleně
- UX - urbanizované plochy se zvláštním režimem (skládky)

Neurbanizované plochy jsou podle funkce členěny na:

- NL - plochy trvalých lesních porostů
- NZ - plochy krajinné zeleně
- NP - plochy zemědělského půdního fondu
- NSES - plochy prvků lokálního územního systému ekologické stability (biocentra, biokoridory)
- NX - neurbanizované plochy se zvláštním režimem (PP, VKP)

U urbanizovaných i neurbanizovaných ploch je vyznačena zvláštní kategorie - plochy s návrhem funkční změny pro vyznačenou funkci v závorce ().

Základní rozdělení ploch je doplněno regulací prostorovou, která má plošný charakter a značí omezení některých činností v území (ochranná pásma, pásma hygienické ochrany apod.)

Dalším regulačním prvkem je regulace urbanistická, která vymezuje:

- plochy bydlení s navrhovanou dostavbou rodinnými domky
- plochy s navrhovaným rozšířením občanské vybavenosti
- navrhované významné krajinné prvky
- plochy navrhované k zalesnění, výsadbě a dosadbě krajinné zeleně a vytvoření územního systému ekologické stability.
- soubory objektů původní lidové architektury

3. CHARAKTERISTIKA JEDNOTLIVÝCH FUNKČNÍCH PLOCH PODLÉHA- JÍCÍCH REGULACI

=====

A. URBANIZOVANÉ PLOCHY

3.1. Plochy hromadného bydlení - UB

Zástavba je vícepodlažní - bytové domy - (min. 2 obytná podlaží), soliterní, se společným technickým zázemím.

- nová výstavba bytových domů nebude uvažována.

3.2. Plochy individuálního bydlení - UBI

Zástavba je převážně nízkopodlažní, tvořená rodinnými domky izolovanými, dvojdomky a ve starší zástavbě převážně řadově přiřazenými domky.

Přípustné je umístování :

- rodinného bydlení s užitkovými zahradami a chovem drobného hospodářského zvířectva.

Rodinné domky mohou být:

- izolované (soliterní)
- dvojdomky (v odůvodněných případech v návaznosti na charakter stávající zástavky)
- řadové domky (převážně v původní zástavbě)

Charakter novostaveb, vestaveb a přístaveb musí být přizpůsoben okolní zástavbě. Zvláštní důraz je třeba klást na podlažnost zástavby, objem objektů, zastavění pozemků, tvar a krytinu střechy. Nově umístovaná výstavba by měla být převážně jednopodlažní (1 - 2 podl.) , s podsklepením nebo technickým podlažím, zastřešená sedlovou, případně i valbovou střechou (se sklonem cca 35°- 45°, krytá keramickými nebo betonovými taškami. Nová výstavba by měla být podřízena regionálnímu charakteru zástavby s vyloučením, resp. minimalizací, nepůvodních a cizích vzorů.

Hlavní dominantní funkcí je bydlení. Výstavba nebo zřizování objektů, nebo vestavby s jinou funkcí (občanské vybavení, služby apod.) nesmí narušovat hlavní funkci. V rámci výstavby nových objektů je nutno zabezpečit odstavování (garážování) osobních automobilů obyvatel minimálně pro stupeň motorizace 1:3,5, a to pokud možno v anebo pod obytnými objekty.

Vedle bydlení je zde možno podmíněně umísťovat:

- drobnou občanskou vybavenost
- služby
- drobné nerušící a neobtěžující řemeslnické dílny
- chovatelství a pěstitelství

Tyto činnosti nesmějí svým charakterem negativně zasahovat sousední parcely.

Ve vymezených souborech objektů původní lidové architektury a stavitelství (které jsou přesně vyznačeny ve výkresové části územního plánu: 02 - Komplexní urbanistický návrh, 05 - Funkční využití území), u objektů navrhovaných k zápisu do Seznamu nemovitých kulturních památek a objektů stavebně nebo architektonicky zajímavých, které jsou taxativně vyjmenovány v Textové části ÚPN SÚ, kapitola 5 - Stavební kultura a požadavky památkové péče, odstavce 1), 2) a 3), je nutno při územním a stavebně povolovacím řízení respektovat požadavky, které budou ad hoc stanoveny Referátem regionálního rozvoje Okresního úřadu ve Zlíně pro jednotlivé objekty.

3.3. Plocha smíšeného bydlení a občanské vybavenosti - US

V současnosti nezastavěná plocha na jihovýchodním okraji obce - lokalita "Končiny". Plocha je určena pro smíšenou funkci bydlení a občanské vybavenosti s dominantní funkcí bydlení.

Zástavba bude nízkopodlažní, tvořená rodinnými domky izolovanými, případně dvojdomky.

Přípustné je umísťování :

- rodinného bydlení s užitkovými zahradami a chovem drobného hospodářského zvířectva.
- občanskou vybavenost (maloobchodní prodej, restaurační zařízení, dětské hřiště, kaple nebo kostel, služby)

Pro zástavbu v lokalitě "Končiny" bude nezbytně nutné zpracovat zastavovací studii s detailním řešením technické infrastruktury a stanovením podrobných regulačních podmínek zástavby v intencích zpracovaného Programu obnovy vesnice.

3.4. Plochy občanské vybavenosti a sportu - UO

Plochy se stabilizovaným funkčním využitím pro veřejně prospěšné a nezbytné činnosti sloužící pro zabezpečování základních potřeb obyvatel obce a cizích návštěvníků.

Na těchto plochách je možno umístit:

- školská zařízení
- zdravotnická zařízení
- zařízení pro kulturu a osvětlu
- obchodní zařízení maloobchodu
- veřejné stravování a ubytování
- kostel, hřbitov
- sportovní zařízení a jejich zázemí
- zařízení pro zabezpečení požární ochrany

Podmíněně je přípustné umístění:

- služby výrobního charakteru s neobtěžujícím provozem

Pokud nejsou tyto pozemky v najetku obce, měla by mít na ně předkupní právo obec nebo investor, který bude zajišťovat veřejně prospěšný zájem.

3.5. Plochy zemědělské a průmyslové výroby - UP

Tyto plochy mají v Doubravách polyfunkční výrobní charakter, je zde provozována zemědělská rostlinná a živočišná výroba, jsou zde umístěna zařízení sloužící pro zabezpečování této výroby a také ostatní výroba, mající průmyslový charakter, která není nadměrně obtěžující a není v kolizi s s charakterem zemědělské a živočišné výroby.

Je zde možno umístit:

- zařízení zemědělské výroby
- sklady a pomocné provozy pro zemědělské účely
- drobné provozy výroby, služeb a technická zařízení částečně obtěžující okolí

Podmíněně je přípustné umístit:

- podnikovou administrativu
- hromadná parkoviště
- čerpací stanice PHM

Zcela vyloučeno je na těchto plochách umístění bydlení a zvyšování maximální stanovené kapacity chovaných zvířat, pro kterou bylo vyhlášeno pásmo hygienické ochrany.

3.6. Plochy dopravy - UD

Vymezují dopravní koridory a zařízení sloužící dopravě.

Přípustné je umístování:

- silnic II a III. třídy
- místních komunikací
- zemědělských a účel. komunikací zpevněných a nezpevněných
- hromadných parkovišť
- zastávek autobusové dopravy a dalších dopravních zařízení

3.7. Plochy technické vybavenosti - UT

Jsou určeny pro umístění technického vybavení sídla.

Přípustné je umístování:

- zařízení pro zabezpečování zásobování pitnou vodou (přívodní a distribuční rozvody vodovodu, vodojemy, čerpací stanice, přerušovací komory, AT stanice apod.)
- zařízení sloužící pro odvádění a likvidaci dešťových a odpadních vod (čistírny odpad. vod, kanalizační sběrače ap.)
- zařízení sloužící pro přenášení a rozvod elektrické energie (přívodní vedení VN, distribuční rozvod NN, trafostanice)
- zařízení pro zajištění zásobování plynem (přívodní a rozvodné řady, regulační stanice apod.)
- zařízení spojů (podzemní a nadzemní radioreléová vedení, síťové rozvaděče, telefonní ústředny, zařízení pro hromadný příjem TV signálu, včetně satelitního, rozvody kabelové televize apod.)

3.8. Plochy urbanizované zeleně - UZ

Urbanizovanou zeleň tvoří plochy veřejné zeleně v zastavěné části obce na volných, nezastavěných prostranstvích, patřící obci.

Přípustné je stávající využití:

- zkvalitňováním stávající zeleně a nové výsadby a dosadby stromové a keřové zeleně

Podmíněně je přípustné umístování:

- nezbytně nutná vedení a zařízení technické vybavenosti s tím, že výrazně nenaruší stávající vzhled a uspořádání ploch a nedojde k likvidaci stromové a keřové zeleně

3.9. Plochy se zvláštním režimem - UX

Specifické plochy sloužící ke zvláštním účelům - skládka v jižní části katastrálního území.

Přípustné je stávající využití:

- ukládání inertního odpadu na skládce až do jejího vyrovnání.

Nepřípustné je:

- využívání skládky pro ukládání odpadů (vyjma výše uvedeného inertního odpadu) , jakákoliv stavební činnost kromě sanačních prací na podchycení a rekultivaci skládky.

B. NEURBANIZOVANÉ PLOCHY

3.10. Plochy trvalých lesních porostů - NL

Lesní porosty v souvislých celcích i osamělé lesní segmenty v zemědělsky využívané krajině plní ekologicko stabilizační a hospodářskou funkci. Hospodaření v lesích se řídí zvláštními předpisy na základě zpracovaného lesního hospodářského plánu. Všechny lesní porosty jsou zároveň významnými krajinnými prvky.

3.11. Plochy krajinné zeleně - NZ

Tyto plochy jsou tvořeny veškerou mimolesní stromovou a křovinnou zelení (remízky + náletová zeleň, mezní porosty, aleje, stromořadí, větrolamy, břehová a doprovodná zeleň podél toků, soliterní a rozptýlená zeleň apod.) Plochy krajinné zeleně jsou velmi důležitými ekologicko stabilizačními prvky.

Přípustné způsoby využívání:

- dosavadní extenzivní (nehospodářské) využívání
- dosadba stávajících ploch krajinné zeleně
- zásady mající výchovný charakter
- začlenění vybraných ploch do územního systému ekologické stability

Nepřípustné způsoby využívání:

- intenzivní hospodářské využívání za účelem těžby dřeva
- holosečné způsoby výchovných zásahů

- výsadba typově a druhově nepůvodních dřevin
- jakákoliv výstavba vyjma výstavby navržené územním plánem
- přeměna na zemědělský půdní fond

3.12. Plochy zemědělského půdního fondu - NP

Plochy mají rozhodující podíl zastoupení zemědělských kultur zaměřených na tržní produkci.

Přípustné způsoby využívání :

- stávajícím způsobem s cílem snižování množství dodatkové energie (hnojení)
- rozdělování obhospodařovaných ploch na menší celky s možností vytváření nových přístupových polních cest
- vytváření protierozních prvků (meze, zatravnovací průlehy apod.)
- ornou půdu na erozně ohrožených svazích a podél potočních niv převádět do kategorie luk
- vyčlenit vybrané plochy zemědělského půdního fondu pro vytvoření a doplnění prvků územního systému ekologické stability
- extenzivně využívané a nevyužívané plochy ZPF převádět na louky (trvalé travní porosty - TTP), případně některé plochy zalesnit
- u stávajících zahrad a sadů doplňovat a obnovovat stromovou výsadbu.
- realizace výstavby navrhované územním plánem, která je bilancovaná ve "Vyhodnocení záboru ZPF"
- výstavba drobných zemědělských a účelových objektů, sloužících prokazatelně pro zabezpečování zemědělské produkce
- ve vyjimečných a odůvodněných případech - a po posouzení přípustnosti výstavby Referáty regionálního rozvoje a životního prostředí Okú Zlín, ve smyslu zák. č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny - lze ojediněle povolovat výstavbu rodinných farem i ve volné krajině.

Nepřípustné způsoby využívání :

- jakákoliv stavební činnost vyjma výše uvedených vyjímek
- zřizování zahrádkářských lokalit včetně výstavby zahradních domků
- zřizování lokalit pro individuální a hromadnou rekreaci spojenou s výstavbou rekreačních objektů
- další zcelování ploch orné půdy
- rušení protierozních mezí a zábran , včetně likvidace soliterní a liniové zeleně podél cest, mezí a vodních toků
- výsadba a pěstování nevhodných plodin na erozně ohrožených plochách
- převádění zahrad a sadů na ornou půdu

3.13. Plochy prvků lokálního územního systému ekologické stability - NSES

Plochy vytvářející nepravidelnou síť ekologicky významných segmentů krajiny, které jsou účelně rozmístěny na základě funkčních a prostorových kritérií a svým vzájemným působením kladně působí na uchování a zvyšování ekologické stability území.

Stávající způsob využívání:

- plochy zemědělského půdního fondu intenzivně využívání
- extenzivní louky, sady, zahrady
- břehová, doprovodná a soliterní zeleň
- remízky a náletová zeleň na zemědělských a ostat. plochách
- trvalé lesní porosty
- ostatní nevyužívané, podmáčené a svážné pozemky, lada

Přípustné způsoby využívání:

- stávajícím způsobem s cílem převedení do ploch prvků ÚSES (biocentra, biokoridory)
- dosadba stávajících porostů vybranými dřevinami odpovídajícími požadavkům ÚSES
- extenzivní zásahy mající výchovný charakter

Nepřípustné způsoby využívání:

- holosečné způsoby výchovných zásahů
- intenzivní hospodářské využívání za účelem těžby dřeva
- výsadba typově a druhově nevhodných a nepůvodních dřevin
- jakákoliv výstavba vyjma liniových staveb tech.infrastruktury
- přeměna dřevinných společenstev na zemědělský půdní fond

3.14. Neurbanizované plochy se zvláštním režimem - NX

Plochy zeleně zvláště chráněných území v kategorii Přírodní památka (par. 14, zák. č. 114/92 Sb.) a navrhované významné krajinné prvky (par.3, písm.b, zák. č. 114/92 Sb.).

Jedná se o maloplošná chráněná území specifická svým ochranným režimem.

Seznam zvláště chráněných území a území navrhovaných k ochraně (VKP) podléhajících zájmům ochrany přírody, krajiny a životního prostředí je taxativně vyjmenován v Textové části ÚPN SÚ, kapitola 22.6. - Zvláštní plochy zeleně a předmětné lokality jsou vyznačeny ve výkresové části (výkr. č. 07 - Územní systém ekologické stability v měř. 1 : 5000, výkr. č. 02 - Komplexní urbanistický návrh a č. 05 - Funkční využití území v měř. 1 : 2000).

Ochranné pásmo a způsoby využívání území Přírodní památky "Uhliska" jsou popsána v Textové části ÚPN SÚ, kapitola 21 - Ochranná pásma (odst. 6. Ochranné pásmo Přírodní památky "Uhliska" a odst. 7. Ochranný režim v PP "Uhliska").

Způsoby využívání území vyhlášených Významných krajinných prvků a jejich případná ochranná pásma budou specifikována při jejich vyhlášení.

4. VEŘEJNĚ PROSPĚŠNÉ STAVBY

=====

Mezi veřejně prospěšné stavby byly v Doubravách zařazeny:

1. Úpravy komunikačního skeletu silnice III. třídy a místních komunikací v území řešeném územním plánem.
2. Všechny stávající i navrhované inženýrské sítě:
 - zařízení pro zabezpečování zásobování pitnou vodou (přívodní a distribuční rozvody vodovodu, vodojemy, čerpací stanice, přerušovací komory, AT stanice apod.)
 - zařízení sloužící pro odvádění a likvidaci dešťových a odpadních vod (kanalizační sběrače, čerpací stanice apod.)
 - zařízení sloužící pro přenášení a rozvod elektrické energie (přívodní vedení VN, distribuční rozvody NN, trafostanice)
 - zařízení pro zajištění zásobování plynem (přívodní a rozvodné řady, regulační stanice apod.)
 - zařízení spojů (podzemní a nadzemní radioreléová vedení, síťové rozvaděče, telefonní ústředny, zařízení pro hromadný příjem TV signálu, včetně satelitního, rozvody kabelové televize apod.)
3. Všechna technická zařízení související s výstavbou a provozem inženýrských sítí.

Vymezení ploch pro veřejně prospěšné stavby u staveb uvedených pod čísly 1 - 3, je podkladem pro případné vyvlastnění pozemků nebo staveb podle par. 108 odst. 2, písm. a) stavebního zákona, pokud nebude možno řešení majetkoprávních vztahů dosáhnout dohodou nebo jiným způsobem.

5. SMĚRNÁ ČÁST REGULATIVŮ

=====

Směrné ukazatele regulace budou ovlivněny celkovým ekonomickým a společenským vývojem, tvorbou nové legislativy, transformací zemědělství, průběhem privatizace a dalšími vnitřními a vnějšími podmínkami.

Mezi hlavní směrné ukazatele patří:

1. Návrhový rok 2010 s výhledovým počtem obyvatel 480 obyv.
2. Maximální kapacita územní 640 obyv.
3. Celková potřeba bytů v roce 2010 150 bytů
4. Plošná rezerva 45 bytů
5. Technické parametry komunikací a technické infrastruktury.

6. ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

=====

1. Objednatelem Územního plánu sídelního útvaru Doubravy je Referát regionálního rozvoje Okresního úřadu ve Zlíně.
2. Zhotovitelem dokumentace je ing. arch. Vladimír Dujka.
3. Schvalovacím orgánem je ve smyslu zákona ČNR č. 367/1990 O obcích, v úplném znění zákona č. 410/1992 Sb., Obecní zastupitelstvo.
4. Za realizaci regulativů územního rozvoje odpovídá Stavební úřad města Zlína.
5. Územně plánovací dokumentace se po schválení a vyhlášení Obecním zastupitelstvem v Doubravách stává ve své závazné části obecně závazným právním předpisem.
6. O úpravě směrné části dokumentace může rozhodnout pořizovatel územně plánovací dokumentace.
7. Schválený územní plán sídelního útvaru Doubravy , včetně všech dokladů bude uložen na Obecním úřadě v Doubravách, na Stavebním úřadě města Zlína a na Okresním úřadě ve Zlíně, referátu regionálního rozvoje.
8. Veškeré případné změny a doplňky územního plánu sídelního útvaru Hostišová musí být provedeny v souladu s par. 30 a 31 stavebního zákona č. 50/1976 Sb. ve znění pozdějších předpisů, a v souladu s par. 35 vyhlášky č. 84/1976 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Z uvedeného rozboru je patrné, že v návrhovém období bude potřeba bytů vyšší, než je stávající stav ve výchozím roce (1991). Dále bude nutno doplnit přirozený úbytek bytů, vzniklý částečně jejich likvidací v důsledku špatného stavebně - technického stavu a zároveň i případným vyčleňováním bytů z bytového fondu pro účely rekreace. Tento úbytek je v návrhovém období kompenzován jednak plošnou rezervou pro individuální bytovou výstavbu rodinných domků, jednak rezervami ve stávajícím bytovém fondu.

5. Údaje o plošných rezervách pro výstavbu rodinných domků

Lokalita	Plošná rez. RD	Výhled
Horní konec	1	-
Jihovýchod	14	-
Končiny	-	25
CELKEM	15	25

6. Bilance navrhovaného bytového fondu do r. 2010

Počet domů celkem (1991)	149
Počet bytů celkem (1991)	155
Počet trvale obydlených domů	134
Počet trvale obydlených bytů	140
Předpokl. úbytek byt. fondu 1991 - 2010	5
Kapacitní rezerva potenciálních stavenišť (RD)	40
Celková bytová rezerva (cca)	45
Maximální počet bytů v území, vč. nebydl.	200
Průměrný počet osob/byt (r. 2010)	3,20
Maximální kapacita území (r. 2 010).....	640 obyv.

7. Závěr

Celková kapacita území v Doubravách, t.j. veškerý bytový fond včetně neobydlených domů a potenciálních stavenišť (plošných rezerv pro bytovou výstavbu) je při průměrném počtu 3,20 obyvatel na 1 byt v roce 2010 cca 640 obyvatel. Z toho vyplývá, že navržené plošné rezervy pokryjí potřebu řešeného území včetně urbanistické rezervy pro nepředvídatelný rozvoj.

9. OBČANSKÁ VYBAVENOST

=====

Návrh občanského vybavení vychází z teoretických potřeb řešeného území, t.j. z urbanistických ukazatelů (viz. Zásady a pravidla územního plánování - VÚVA Brno 1983).

1. Charakteristika stávajícího občanského vybavení

Školství a výchova

- mateřská škola pro 30 dětí, zařízení je plně vyhovující. Stavebně technický stav je dobrý.
- základní škola se v Doubravách nenachází, tato zařízení jsou umístěna ve Velkém Ořechově a v Hřivinové Újezdě.

Kultura a osvěta

- společenský sál pro 60 osob v objektu pohostinství
- knihovna v objektu Obecního úřadu
- výletišťe s tanečním parketem

Zařízení jsou plně vyhovující, stavebně technický stav je dobrý.

Tělovýchova a sport

Na jižním okraji obce se nachází sportovní areál, ve kterém se nacházejí tato zařízení :

- sportovní hřiště na kopanou
- šatny pro sportovce

Sportovní zařízení jsou plně vyhovující. Jižně od areálu, v přímé návaznosti, je navržena výhledová plošná rezerva pro jeho další rozšíření

Zdravotní a sociální péče

V Doubravách se nacházejí dvě lékařská pracoviště. Jedná se o ordinaci praktického lékaře (ordinační hodiny 2 x měsíčně) a dětskou poradnu (1 x měsíčně). Obě pracoviště využívají objekt Obecního úřadu. Zařízení je plně vyhovující.

Ostatní základní a odborná pracoviště se nacházejí ve Velkém Ořechově, Březůvkách a ve Zlíně.

Maloobchodní zařízení

- Smíšené zboží - v objektu Jednoty, zařízení je kapacitně plně vyhovující
- Potraviny v RD čp. 90 (na severním konci)

Oba objekty jsou v dobrém stavebně technickém stavu.

Ubytování a stravování

- Restaurace se společenským sálem pro 60 osob (bývalá Jednota - dnes v majetku singulární společnosti) bez ubytovací kapacity, zařízení je vyhovující a objekt je v dobrém stavebně technickém stavu.

Místní hospodářství a služby

- kadeřnictví
- malíř a nětěrač
- autoelektroservis

Správa a řízení

- Obecní úřad je umístěn ve víceúčelovém objektu stranou od centra obce. Objekt (bývalá hájovna) je v majetku Lesního družstva a byl v 80. letech rekonstruován. Zařízení je plně vyhovující. V objektu jsou, mimo obecního úřadu, umístěna tato další zařízení:

- knihovna
- lékařská pracoviště
- zasedací místnost

Ostatní občanská vybavenost se nachází v okolních obcích :

- Základní škola (Hřivínův Újezd, Velký Ořechov)
- Pošta (Březůvky - pro Doubravy je zvláštní doručovatelka a v obci je umístěna 1 poštovní schránka)
- kostel (Velký Ořechov)
- farní úřad (Velký Ořechov)
- hřbitov (Velký Ořechov)

2. Návrh řešení

Návrh územního plánu bude respektovat stávající plochy občanské vybavenosti.

Pro návrhové období jsou navrhovány nové plošné rezervy pro občanskou vybavenost na jižním okraji obce. U šaten sportovního areálu bude uvažováno s případnou nástavbou tohoto objektu.

10. REKREACE A CESTOVNÍ RUCH

=====

Doubravy leží v nejjižnější části Kudlovské vrchoviny, která je součástí Vizovické vrchoviny. Terénní reliéf je charakterizován jako členitá vrchovina flyšových struktur Západních Karpat s erozně denudačním reliéfem rozčleněných hřbetů a údolí. Nadmořská výška kolísá mezi kótami 300 m n.m. v nejjižnější části katastru ve směru na Hřivínův Újezd a 450 m n.m. v severní části lesních porostů. Rovinatější partie se nacházejí pouze v úzkých údolních nivách (několik desítek metrů) potoků. Převážná část terénu je svažité.

Severní část katastru zaujímají bohaté smíšené a listnaté lesní porosty, které přecházejí v podobě břehových porostů a remízků až do vlastního sídelního útvaru. Jižní část katastru je zastoupena zemědělskou půdou, která je však rovněž dělena porosty zeleně rostoucí mimo les (remízky, břehová zeleň, rozptýlená zeleň apod.).

1. Rekreace dlouhodobá

Pro tento druh rekreace nejsou v území vytvořeny příliš dobré podmínky. V katastrálním území se nenacházejí žádné objekty individuální rekreace. V obci je 15 domů, které nejsou trvale obydlené (ve statistice jsou uváděny jako neobydlené), z nichž 5 je vedeno jako nevyčleněné chalupy, které jsou využívány pro rekreační účely. V návrhovém období by mohly být případně převedeny k dalšímu rekreačnímu využití.

2. Rekreace krátkodobá - víkendová

Krátkodobou rekreaci lze provozovat ve výše uvedených objektech nevyčleněných chalup, případně v některých v domcích, které nejsou trvale obydleny.

3. Rekreace krátkodobá - každodenní

Tato rekreace je uspokojována:

- neorganizovanou a organizovanou sportovní činností ve sportovním areálu na jižním okraji zastavěného území, případně v neobce
- zahrádkařením na pozemcích u rodinných domků
- formou vycházek do okolí

11. EKONOMICKÝ POTENCIÁL ÚZEMÍ

11.1. Základní údaje

Počet obyvatel celkem	462
Počet ekonomických (EA) obyvatel	242
Počet EA mužů	135
Počet EA žen	107
Počet vyjíždějících EA obyvatel ze sídla (abs.)	201
Počet vyjíždějících EA obyvatel ze sídla (v %)	83,1
dělníci	125
zaměstnanci	34
členové ZD	74
Počet EA v zem. a lesnictví (abs.)	76
Počet EA v zem. a lesnictví (v %)	31,4
Počet EA v průmyslu	98
Počet EA ve stavebnictví	21
Počet EA v ostatních odvětvích	45

Převážná část ekonomicky aktivních obyvatel (83,1 %) vyjíždí za prací mimo vlastní sídelní útvar. Vyjíždka se uskutečňuje především do průmyslových závodů v okolí - Zlín, Uherské Hradiště, Uherský Brod.

Část těchto obyvatel je zaměstnána ve službách.

Ekonomicky aktivní obyvatelé, kteří nevyjíždí za prací, jsou zaměstnáni zejména v zemědělství, část EA obyvatel pracuje ve službách a místních podnikatelských aktivitách.

Ekonomický potenciál území je představován především zemědělskou výrobou v areálu farmy Doubravy.

V návrhovém období by mělo dojít ke zvýšení počtu pracovních příležitostí v místních výrobních aktivitách a ve službách.

Cílem ÚPN je navržení nových výrobních ploch tak, aby nedocházelo ke kolizím mezi výrobní činností a obytnou funkcí okolního zastavěného území.

Charakteristika jednotlivých hospodářských činností je popsána v následujících kapitolách :

11.2. Zemědělská výroba

Obec Doubravy měla odedávna zemědělský, pastvinářský a ovocnářský charakter, o čemž svědčí i skutečnost, že v obci bývalo 5 pálenic. Mimoto vynikaly Doubravy chovem dobytka a koní. V roce 1900 zde bylo 338 ks hovězího a 209 koní. Od roku 1695 byl v Doubravách panský dvůr, patřící k uherskobrodskému panství. Dvůr byl likvidován po 2. světové válce.

Selská půda byla rozkouskována na drobná políčka. V roce 1950 v obci hospodařilo 103 zemědělské závody, tj. drobní zemědělci. Ve stejném roce zde bylo založeno Strojní družstvo, v roce 1953 bylo založeno JZD, které se v roce 1957 stalo většinovým. V roce 1966 bylo družstvo změněno na Státní statek a v roce 1976 připojeno k JZD "Mír" Březůvky.

V současné době je v Doubravách jedna farma živočišné výroby. Na farmě je chováno cca 300 VDJ (velkých dobytčích jednotek) ve 3. stájích a 25 - 30 anglických plemenných plnokrevníků v 1 stáji.

Na farmě je lokalizována i přidružená výroba, která se zabývá lepením plastových plachet a hydroizolačními pracemi (fa SPOFOL).

Součástí farmy jsou sklady ŽV, kůlna, 2 silážní žlaby a sklad hnoje s koncovkou na tekuté odpady (2 věže), stavební sklad a betonárka.

Na farmě Doubravy, ZD Mír Březůvky, je v rostlinné a živočišné výrobě zaměstnáno 20 pracovníků.

Pro farmu ŽV bylo vyhlášeno pásmo hygienické ochrany o poloměru 300 m, které však bylo stanoveno pro původní, ve srovnání se stávajícím stavem vyšší, chované kapacity zvířat.

Objemy a plochy zemědělské živočišné výroby nebudou dále rozšiřovány a stávající chované kapacity musí být maximální. Návrh územního plánu neuvažuje s rozšiřováním těchto ploch, ponechává areál zemědělské výroby ve stávající podobě s nutností doplnění izolační zeleně.

Katastrální území Doubrav mělo v roce 1982 výměru 1019 ha. Po delimitaci katastrálních hranic v rámci souhrnných pozemkových došlo ke zmenšení výměry na stávajících cca 1018 ha.

Tabulka zastoupení jednotlivých ploch v k.ú. k 11.03.1994 :

Druh půdy	výměra v ha
orná půda	329,1088
zahrady	10,5388
sady	0,6069
louky	129,2319
pastviny	55,0429
ZPF CELKEM	524,5293
lesy	401,0542
rybníky a ostatní vody	2,8629
zastavěné plochy	10,4538
ostatní plochy	79,0211
CELKOVÁ VÝMĚRA	1017,9213

11.3. Přidružená a průmyslová výroba, řemeslná výroba

V Doubravách není lokalizováno žádné zařízení průmyslové výroby, vyjma ekonomických aktivit v areálu farmy Zemědělského družstva Mír Březůvky, farmy Doubravy.

1. Seznam podnikatelských subjektů působících v obci:

Firma	předmět činnosti	počet pracovníků
Farma Doubravy ZD Březůvky	rostlinná a živočišná výroba	20
SPOFOL (p. Krajča)	výroba plachet a hydroizolace	6
p. Vanda	soukromý zemědělec	2
p. Malaník	rostlinná a živočišná výroba	2
p. Gregůrek čp. 140	rostlinná a živočišná výroba	1
p. Gregůrek čp. 16	rostlinná výroba	1
p. Jurák Jos. čp. 156	rostlinná a živočišná výroba	1
p. Malota čp. 114	autoelektroservis	1
pí. Jančová čp. 90	smíšené zboží	1
pí. Bártková čp. 121	smíšené zboží	1
p. Pavelka čp. 133	malíř - natěrač malování obrazů	1
p. Chmela čp. 64	malíř - natěrač	1
p. Říha čp. 61	truhlářství, sklenářství	1
pí. Dedíková čp. 154	kadeřnictví	1
CELKEM		40

2. Navrhované plochy výroby a skladů

V návrhovém období by mělo dojít k dalšímu zvýšení počtu pracovních míst v těchto výrobních aktivitách, ať již zřízením a vybudováním nových provozoven nebo využitím stávajících volných ploch v areálu farmy. Tím by došlo ke snížení salda pohybu ekonomicky aktivního obyvatelstva, s cílem dalšího snižování vyjíždění za prací ze sídla .

V územním plánu nejsou navrhovány žádné plošné, ani výhledové rezervy pro průmyslovou výrobu a sklady. Případné požadavky na výrobní plochy by měly být saturovány ve výše uvedeném areálu ZD.

12. DOPRAVA

=====

Obec Doubravy je z hlediska dopravních vztahů napojena na hlavní silniční síť silnicí III/4972 Malenovice-Bohuslavice-Biskupice. Hromadná doprava je zajišťována autobusy ČSAD a Housa Car. Železniční spojení je umožněno přes železniční stanici Zlín, ležící na trati č. 335 Otrokovice-Zlín-Vizovice (12 km) nebo zastávku Biskupice, ležící na trati č. 345 Újezdec - Luhačovice (9 km).

Dálniční, letecká ani vodní doprava zde své zájmy nemají.

12.1. Silniční doprava

Řešeným územím procházejí následující silnice:

III/4972 Malenovice-Bohuslavice-Biskupice

III/49720 Velký Ořechov-Doubravy

III/49023 Březůvky-Doubravy

Část silnice III/4972 je zařazena do vybrané silniční sítě jako základní tah Z-82. Zbývající patří do ostatní silniční sítě.

1. Silnice III. třídy

Vzhledem k tomu, že nejzatíženější silnice III/4972 (průtah Z-82) má upravený průběh obcí (směrové i šířkové parametry) navrhuje pouze zvýraznění šířky vozovky včetně dopravního značení vycházející z navržené kategorie komunikace. U zbývajících silnic může dojít pouze k drobnějším směrovým a šířkovým úpravám (směrové body) odpovídajícím konfiguraci terénu a přiléhající zástavbě. Ve výhledu se předpokládá, že část silnice III/4972 bude zařazena do silnic II. třídy.

2. Silniční ochranná pásma

jsou stanovena pro území mimo zastavěnou část města v souladu se zněním Silničního zákona č. 55/1984 Sb. (§11 Silniční ochranná pásma) a vyhlášky č. 35/1984 Sb., z nichž vyplývá vzdálenost hranice pásma od osy vozovky silnice:

silnice III. třídy 20 m

3. Kategorie silnic

Na základě stanoviska Správy silničního fondu České republiky ze dne 21.10.1992 se budou úpravy na silnicích provádět dle ČSN 73 6101 "Projektování silnic a dálnic" a ČSN 73 6110 "Projektování místních komunikací".

silnice III. třídy S 7,5/60

silnice III/4972 S 9,5/80 (dle možností zástavby)

4. Dopravní zátěž

Podkladem pro určení dopravní zátěže v obci Doubrava jsou výsledky celostátního sčítání dopravy z roku 1990, které prováděla brněnská pobočka Ústavu silničního hospodářství. Sčítání bylo provedeno na silnici III/4972 na sčítacích stanovištích 6-2836 (Bohuslavice) a 6-2837 (Hřivínův Újezd). Přepočtové koeficienty pro rok 2010 byly odsouhlasené Správou pro dopravu - MV ČSR v roce 1984.

Jedná se o T=1,24; O=2,19; M=0,35.

V roce 1992 byly aktualizovány T=1,29; O=1,68; M=0,90.

Roční průměrná denní intenzita (RPDI) za 24 hod.

Stanoviště	rok	N ₁	T	O	M	S	n _d	n _n
III/4972 sever	1990	166	436	1.091	8	1.535	89	13
6-2836	2010	214	562	1.833	7	2.402	140	21
III/4972 jih	1990	179	602	1.122	17	1.742	101	15
6-2837	2010	231	777	1.885	15	2.677	156	23

T - těžká motorová vozidla a přívěsy

O - osobní a dodávkové automobily

M - jednostopá motorová vozidla

S - součet všech motor. vozidel a přívěsů

n_d - průměrná denní hodinová intenzita (06-22 hod)

N₁ - lehká nákladní vozidla (do 3 t)

n_n - průměrná noční hodinová intenzita (22-06 hod)

5. Místní komunikace

navazují na základní dopravní kříž tvořený silnicemi a rozdělující obec na 4 kvadranty. V JZ kvadrantu navrhujeme prodloužit stávající MK podél pravého břehu potoka a napojit ji na silnici III/497 20 na Velký Ořechov. V ostatních kvadrantech je síť MK stabilizována. Cesty mají vozovku živičnou, šířky 3,5-5,0 m, mezi betonovými obrubníky. Postupně se zpevní příjezdy k domkům na návsi ze silnic III. třídy.

12.2. Místní komunikace

navazují na základní dopravní kříž tvořený silnicemi a rozdělující obec na 4 kvadranty. V JZ kvadrantu navrhujeme prodloužit stávající MK podél pravého břehu potoka a napojit ji na silnici III/497 20 na Velký Ořechov. V ostatních kvadrantech je síť MK stabilizována. Cesty mají vozovku živičnou, šířky 3,5-5,0 m, mezi betonovými obrubníky. Postupně se zpevní příjezdy k domkům na návsi ze silnic III. třídy.

12.3. Hromadná autobusová doprava

V současné době obcí procházejí linky Zlínské dopravní společnosti a Housa car:

633 10 Zlín-Luhačovice-Uh. Brod-St. Hrozenkov (15/13 spojů)
673 30 Uh. Brod-Velký Ořechov-Zlín (15/17 spojů)
673 40 Bánov-Zlín (7/9 spojů)

Jelikož v obci Doubravy předpokládáme linkové autobusy jako jediný vhodný hromadný přepravní prostředek, počítáme i nadále s umístěním autobusové zastávky v centru obce se samostatným oboustranným zastávkovým pruhem včetně přístřešku pro cestující.

12.4. Pěší provoz

se bude odehrávat podél silniční sítě (alespoň jednostranný chodník) a na ostatních komunikacích (MK, polní cesty, pěšiny), kde je menší provoz motorových vozidel. Nově navrhujeme upravit spojnici mezi obecním úřadem a návší a napříč novou zástavbou v JV kvadrantu.

12.5. Doprava v klidu

Garážování bude zajištěno vzhledem k charakteru zástavby obce především na soukromých pozemcích v rámci rodinných domů.

Parkování bude umožněno vedle hostince (6), u obchodu (4), hřiště na kopanou (15) a na místních komunikacích (tam, kde to šířka vozovky umožní). Dále se může parkovat v areálu zemědělské farmy.

12.6. Zemědělská a lesní doprava

bude i nadále využívat systém polních cest a účelových komunikací. Pouze k přejezdům zemědělských mechanismů se počítá s využitím silniční sítě.

S ohledem na rozsáhlé majetkoprávní změny v zemědělství nelze odhadovat trend vývoje účelových cest, počítáme však se zachováním stávajících hlavních polních cest a s jejich postupným doplňováním včetně přiléhající zeleně.

12.7. Hluk ze silniční dopravy

Pro výpočet hluku z dopravy jsou použity "Metodické pokyny" zpracované VÚVA Praha - urbanistické pracoviště Brno v roce 1991. Nejvyšší přípustná ekvivalentní hladina hluku L_{Aeq} stanovená podle Vyhlášky Ministerstva zdravotnictví ČSR č. 13/1977 Sb. "O ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací" a Hygienických předpisů Ministerstva zdravotnictví ČSR sv. 37/1977, směrnice č. 41 - "Nejvyšší přípustné hodnoty hluku a vibrací" je pro Doubravy podél silnice III/4972:

denní doba (6-22 hod) 50 + 10 = 60 dB(A)
 noční doba (22-6 hod) 50 dB(A)

úsek	doba	n	nivel.	F_1	F_2	F_3	X	Y	d_{50}	d_{55}	d_{60}
III/4972 sever	den	140	6	1,85	2,5	1	647,5	68,1	-	-	13
	noc	21		1,85	2,5	1	97,1	59,9	16	10	-
III/4972 sever	den	140	4	1,85	1,21	1	313,4	65,0	-	-	10
	noc	21		1,85	1,21	1	47	56,7	12	8,5	-
III/4972 sever	den	140	2	1,85	1,06	1	274,5	64,4	-	-	9,5
	noc	21		1,85	1,06	1	41,2	56,2	11	8	-
III/4972 jih	den	156	2	2,35	1,06	1	388,6	65,9	-	-	11
	noc	23		2,35	1,06	1	57,3	59,3	15	9,5	-

- F_1 - faktor vlivu rychlosti dopr. proudu a podílu nákl. vozidel
 F_2 - faktor vlivu podélného sklonu nivelety
 F_3 - faktor vlivu povrchu vozovky
 X - $F_1 F_2 F_3 n$
 Y - $10 \log X + 40$
 d_{50} - kolmá vzdálenost hranice území zasaženého hladinou hluku $L_{Aeq} = 50$ dB(A) od osy komunikace

Výpočtová rychlost v řešeném úseku je 50 km/hod (den) a 65 km/hod (noc). Hluk je počítán pro pohltivý terén bez korekcí v roce 2010.

13. ZÁSOBOVÁNÍ VODOU

=====

13.1. Současný stav

Obec Doubravy je v současné době zásobována pitnou i užitkovou vodou z místních zdrojů - studní, které však mají nedostatečnou kapacitu. Zejména v severní části obce hydrogeologické podmínky neumožňují výskyt podzemní vody. V pískovcích a jílovcích jsou výskyty podzemní vody velmi sporadické. V posledních letech hladina vody ve studních poklesla, nebo úplně zmizela a pitná voda musí být do obce dovážena v cisternách.

Farma ZD je zásobována vodou z vlastního vodovodního systému, který sestává ze studní, které jsou vybudovány v údolní nivě Kaňovického potoka, výtlačného řádu, kterým je voda dopravována do vodojemu 150 m³, situovanému nad farmou a z vlastních vodovodních rozvodných řádů. Studny mají vyhlášeno pouze PHO 1.stupně, které je zajištěno oplocením.

13.2. Výpočet potřeby pitné vody

Výpočet potřeby pitné vody je proveden dle Směrnice č. 9/1973. Stávající počet obyvatel v obci k r. 1994 - 460 obyv., výhledový počet k r. 2010 je 544 obyvatel (vč. urbanistické rezervy).

I. Potřeba vody pro obyvatelstvo:

A: Potřeba vody pro bytový fond

Specifická potřeba pitné vody - byty s koupelnou, s lokálním ohřevem TUV - 230 l/obyv/den, je snížena dle čl. IV, odst.4 o 40 % (byty v RD, samostatné měření odběru vody pro každý byt) na 138 l/obyv/den.

$$Q_d \text{ byt.fondu} = 544 \text{ obyv} \times 138 \text{ l/obyv/den} = 75,07 \text{ m}^3/\text{den}$$
$$q_d \text{ byt.fondu} = 0,87 \text{ l/s}$$

B: Potřeba vody pro obč. a technickou vybavenost

Specifická potřeba pitné vody (obec do 1000 obyv) - 20 l/obyv/den

$$Q_d \text{ vybav} = 544 \text{ obyv} \times 20 \text{ l/obyv/den} = 10,88 \text{ m}^3/\text{den}$$
$$q_d \text{ vybav} = 0,13 \text{ l/s}$$

Potřeba pitné vody pro obyvatelstvo obce Doubravy

$$Q_d \text{ obyv} = Q_d \text{ byt. fond} + Q_d \text{ vybav} = 75,07 \text{ m}^3/\text{den} + 10,88 \text{ m}^3/\text{den} = 85,95 \text{ m}^3/\text{den}$$

$$q_d \text{ obyv} = 0,99 \text{ l/s}$$

$$Q_m \text{ obyv} = Q_d \text{ obyv} \times k_d = 85,95 \text{ m}^3/\text{den} \times 1,50 = 128,93 \text{ m}^3/\text{den}$$

$$q_m \text{ obyv} = 1,49 \text{ l/s}$$

$$q_h = q_m \text{ obyv} \times k_h = 1,49 \text{ l/s} \times 1,80 = 2,68 \text{ l/s}$$

II. Potřeba pitné vody pro zemědělství a průmysl:

Je zajišťována z vlastního zdroje.

Dle Směrnice č.9/73 stanovíme průměrnou a maximální potřebu vody pro :

		l/s	l/s	Q_d	Q_m
260	ks dojnice	x	60 (80)	= 15,60 m ³ /den	20,80 m ³ /den
20	ks telat	x	10 (15)	= 0,20 m ³ /den	0,30 m ³ /den
80	ks ost.skot	x	25 (35)	= 2,00 m ³ /den	2,80 m ³ /den
30	ks koní	x	40 (60)	= 1,20 m ³ /den	1,80 m ³ /den
C e l k e m				19,00 m³/den	25,70 m³/den

zaměstnanci :

$$\text{špinavý provoz } 26 \text{ zam.} \times 125 \text{ l/zam} = 3,25 \text{ m}^3/\text{den}$$

$$q_h \text{ zam} = 3,25 \text{ m}^3/\text{hod} \times 0,50 = 1,63 \text{ m}^3/\text{hod} = 0,45 \text{ l/s}$$

Zemědělství celkem:

	Q_d m ³ /den	q_d l/s	Q_m m ³ /den	q_m l/s	q_h l/s
živoč.výroba	19,00	0,22	25,70	0,30	0,30
zaměstnanci	3,25	0,04	3,25	0,04	0,45
C e l k e m	22,25	0,26	28,95	0,34	0,75

13.3. Návrh územního plánu

Územní plán navrhuje zásobování obce Doubravy pitnou a užitkovou vodou napojením na skupinový vodovod Hřivínův Újezd - Velký Ořechov, který je ve správě VaK Zlín a.s., středisko Luhačovice. Pitná voda pro skupinu Hřivínův Újezd - Velký Ořechov je dopravována výtlačným řadem DN 150 z čerpací stanice u úpravny vody v Ludkovicích do "rozdělovacího vodojemu" - 50 m³ (416,0/414,0), který je situován na vrcholu kopce mezi Ludkovicemi a Hř. Újezdem. Z rozdělovacího vodojemu je vybudován přiváděcí gravitační řad pro VDJ Hř. Újezd (2 x 150 m³ - 326,80/323,80) a VDJ Velký Ořechov (2 x 150 m³ - 411,90/408,00). Z tohoto stávajícího VDJ Ořechov je pro zásobování obce Doubravy navržen přiváděcí řad DN 150. Na JV okraji obce je na přiváděcím řadu navržena přerušovací komora o objemu 8 m³ s max. hl. 378,50 m n.m. Obec Doubravy se rozprostírá ve výšce 313,00 - 350,00 m n.m. Vlastní zásobování obce je navrženo rozvodnou vodovodní sítí DN 150 a DN 100 a DN 80 v jednom tlakovém pásmu. Samostatné zásobování vodou farmy ZD Březůvky zůstane zachováno i ve výhledu.

14. ODKANALIZOVÁNÍ

=====

14.1. Současný stav

Obec nemá vybudovanou soustavnou kanalizační síť. Stoky, pokrývající převážnou část zastavěného území, jsou ve správě obecního úřadu. Tato kanalizace byla budována jako jednotná kanalizace, z trub betonových DN 300 - DN 800, do které jsou zaústěny dešťové odpadní vody, splaškové odpadní vody z občanské vybavenosti i z bytového fondu, předčistované v septicích, ale i splaškové odpadní vody bez předchozího čištění. Tato kanalizace, která je vyústěna do recipientu, do Kaňovického potoka, způsobuje značné hygienické i estetické závady.

Areál farmy ZD Březůvky je odkanalizován oddílnou kanalizací, kde dešťové vody jsou vyústěny do Kaňovického potoka a splašková kanalizace do močůvkových jímek a je zneškodňována vyvážením na pole.

14.2. Výpočet množství odpadních vod

a) Dešťové odpadní vody

$Q = y \cdot S \cdot q_s$
kde y - odtokový součinitel pro různé kategorie zastavění
 $y = 0,10 - 0,40$,
 S - plocha v ha
 q - intenzita směrodatného 15 min. deště
s periodicitou $n = 1$
 $q = 130 \text{ l/s/ha}$

b) Splaškové odpadní vody

množství splaškových odpadních vod koresponduje s potřebou pitné vody, uvedenou v kapitole - 13. Zásobování vodou.

Je uvažována potřeba vody pouze pro obyvatelstvo, neboť areál farmy ZD má vlastní systém odkanalizování.

$Q_d = 85,95 \text{ m}^3/\text{den}$
 $q_d = 0,99 \text{ l/s}$
 $q_h = q_d \cdot k_h = 0,99 \text{ l/s} \times 2,57 = 2,54 \text{ l/s}$

znečištění splaškových odpadních vod:

zatížení odpadních vod je udáváno hodnotou 60 g/obyv/den
počet EO = 544 oby

544 EO . 60 g BSK₅/obyv/den = 32,64 kg BSK₅/den
544 EO . 55 g NL/obyv/den = 29,92 kg NL/den
544 EO . 125 g RL/obyv/den = 68,00 kg RL/den

koncentrace znečištění splaškových odpadních vod:

375 mg BSK₅/l
348 mg NL/l
791 mg RL/l

14.3. Návrh územního plánu

Navržené odkanalizování obce Doubravy je vypracováno v souladu se zpracovanou studií "Kanalizace obce Doubravy", Stavoprojekt Zlín (03/1991).

Obec bude odkanalizována jednotnou kanalizační sítí, s maximálním využitím stávajících kanalizačních stok. Páteří kanalizace bude navrhovaný kanalizační sběrač, který je situován středem obce, po levém břehu Kaňovického potoka. Do tohoto sběrače budou zaústěny všechny stoky obce. Po pravém břehu Kaňovického potoka je navržena splašková kanalizace DN 300, která bude rovněž zaústěna do levobřežního sběrače. Pod obcí je navržen dešťový oddělovač, kterým budou odlehčovány dešťové přívalové vody. Čistění splaškových odpadních vod je navrženo v obecní ČOV, která je situována na levém břehu Kaňovického potoka, který je recipientem vyčištěných odpadních vod. PHO ČOV je navrženo 100 m.

Extravilánové vody budou odváděny záchytnými příkopy, které jsou přes lapače splavenin odváděny buď navrženou dešťovou kanalizací přímo do recipientu, nebo stávající stokou do hlavního sběrače. Množství extravilánových odpadních vod z prostoru západně od obce směrem k Velkému Ořechovu bude eliminováno řešením komplexních pozemkových úprav.

Samostatné odkanalizování farmy ZD Březůvky zůstane zachováno i ve výhledu.

15. VODNÍ TOKY A NÁDRŽE

1. Stávající stav

Katastrálním územím Doubrav protékají dva významnější vodní toky. V západní části Kaňovický potok, ve východní části Černý potok Oba protékají v severojižním směru. Kaňovický i Černý potok jsou ve správě Lesů ČR Brno, středisko Bojkovice.

Kromě těchto potoků se v území nacházejí i další potoky, některé z nich pouze občasně tekoucí, které jsou však přítoky výše uvedených dvou potoků. Přítoky Kaňovického potoka jsou ve správě Lesů ČR Brno, středisko Bojkovice. Přítoky Černého potoka jsou ve správě jednak Lesů ČR Brno, středisko Bojkovice, jednak SMS Brno, pracoviště Zlín (viz výkr. č. 04 - Vodní hospodářství).

Ochranné pásmo těchto toků je 20 m (v nezastavěném území), v zastavěné části obce 6m od břehové hrany.

Oba vodní toky jsou znečištěny v důsledku přímého vypouštění splaškových vod, odpadů ze septiků, splachů z polí, apod.

V k.ú. Doubravy se nenacházejí žádné přirozené vodní nádrže. U areálu farmy ZD je neužívána bývalá požární nádrž. Funkční požární nádrže jsou umístěny v centru obce, naproti prodejny smíšeného zboží.

2. Návrh územního plánu

Pro zlepšení kvality vodních toků a ploch je třeba provést tato navržená opatření:

- dobudování kanalizační sítě včetně zajištění důsledné likvidace splaškových vod v čistírně odpadních vod.
- provedení revitalizace nejvíce poškozených úseků vodních toků, včetně vytvoření a doplnění chybějících liniových prvků podél vodotečí, které jsou prvky lokálního územního systému ekologické stability.
- výhledově je možno uvažovat také s výstavbou malých retenčních nádrží ve vhodných úsecích potoků

Ochrana vod, odvádění extravilánových vod a protierozní opatření jsou dále popsány v kap. - 24. Ochrana životního prostředí.

16. ZÁSOBOVÁNÍ ELEKTRICKOU ENERGIÍ

=====

Výchozí podklady

Základním výchozím podkladem jsou mapové podklady správce energetických sítí - JME a.s.- Provozně obchodní správy Zlín spolu s podklady o stavu sítí.

16.1. Stávající stav

1. Sítě VN 22 KV

Obec je zásobena z venkovního vedení VN 22 kV č.76 ,které je napájeno z rozvodny 110/22 kV Slavičín.

Vedení je převážně postaveno na betonových sloupech ,vodiče AlFe 50 mm². Přípojky VN 22 kV k trafostanicím v obci byly nově provedeny při rekonstrukci sítě NN v roce 1988 a z technického hlediska plně vyhovují.

2. Transformační stanice 22/0.4 kV

Obec včetně Zemědělského družstva a ostatních větších odběratelů je zásobena následujícími trafostanicemi :

název	konstr.	trafo	stav
Doubravý T1 Obec	Bts 400	160 kVA	vyhovuje
Doubravý T2 Zem.družst.	Bts 400	250 kVA	vyhovuje
Doubravý T3 K Březůvkám	Bts 400	250 kVA	vyhovuje
Doubravý T4 Samota	Bts 400	100 kVA	vyhovuje
Doubravý T5 U zvonice	Bts 400	160 kVA	vyhovuje

Trafostanice T 2 Zem.družstvo zásobuje pouze areál farmy a trafostanice T4 Samota zajišťuje elektrinu pouze pro "samotu" - č.p.78.

Ostatní trafostanice napájí distribuční síť NN obce. Konstrukce trafostanic umožňují osazení transformátorů až do výkonu 400 kVA pro zabezpečení nárůstu odběru.

Celkový stav trafostanic je vyhovující.

3. Distribuční síť NN 0.4 kV

V obci je síť NN provedena jako venkovní na betonových stožárech - vodiče AlFe 4x70 případně AlFe 4x42.

Rekonstrukce sítě NN byla provedena v letech 1986 až 1988. Celkově je síť NN v technicky vyhovujícím stavu.

4. Odběratelé

V obci patří mezi větší odběry areál ZD respektive firmy působící v objektu.

Z ostatních odběrů je významnější pouze elektrovytápění. V obci je v současnosti evidováno 35 el.topení v RD o celkovém příkonu cca 450 kVA.

5. Veřejné osvětlení

Převažuje rozvod VO na sloupech sítě NN.

16.2. Návrh územního plánu

1. Zajištění el.energie pro nově uvažovanou výstavbu

Pro nově uvažované RD je možno v "jihovýchodní" lokalitě zajistit el.energi ze stávající sítě NN - pro běžný odběr.

V lokalitě Končiny určené pro výstavbu RD - 15 RD je možno v počáteční fázi výstavby využít stávající síť NN a s rozmachem výstavby RD uvažovat v rámci inženýrských sítí s výstavbou nové trafostanice o výkonu 400 kVA s příslušnými kabelovými rozvody.

2. Řešení zajištění el.energie pro plnou elektrifikaci obce

Výchozí podklady

Počet domů celkem	149
Z toho RD	148
Celkem bytů	155
Výhled RD	30

Elektrovytápění ve stávajících RD v obci

charakteristika odběru	počet	výkon
realizované el.vytápění	35	450 kVA
evidovaní žadatelé o el.vytápění	10	140 kVA
předpoklad el.vyt.ostatních RD	60	810 kVA
předpoklad pro el.vyt.ve stávajících RD	105	1,4 MVA

Elektrovytápění v nově uvažovaných RD

navrhované RD	30	400 kVA
celkem výhled RD	30	400 kVA

Celkové zhodnocení

předpoklad el.vyt.ve stávajících RD		1.4 MVA
předpoklad výhled RD		0.4 MVA
celkem výhled obce		1.8 MVA

Z uvedených tabulek vyplývá, že pro dořešení elektrofikace ve stávající zástavbě z hlediska napájecích trafostanic je třeba osadit v trafostanicích Doubravy - T1, T3 a T5 transformátory o výkonu 400 kVA a pro lokalitu severně od Obecního úřadu - Horní konec vyřešit vybudování nové trafostanice o výkonu 400 kVA.

V nově uvažovaných lokalitách výstavby RD je nutné pro plnou elektrifikaci zrealizovat novou trafostanici o výkonu 400 kVA.

Pro vyvedení potřebného výkonu z trafostanic do sítě NN bude zapotřebí mimo stávající síť realizovat posilovací kabely buď zemní nebo zavěšené na stávajících sloupech sítě NN.

3. Související problémy s energetickými rozvody

Vedení VN 22 kV

Trasy vedení VN pro trafostanice v obci a hlavní vedení je stabilizováno a v dohledné době se nepočítá se změnami. Situování nově uvažovaných RD řešit tak, aby nedošlo ke kolizi s tímto vedením respektive, aby bylo dodrženo ochranné pásmo dle Elektrizačního zákona.

Trasy přípojek VN 22 kV volit tak, aby respektovaly uvažovanou výstavbu RD.

Distribuční síť NN

Při realizaci plošné výstavby RD je třeba uvažovat s kabelovými rozvody NN pro RD.

Tepelné vlastnosti vytápěných objektů

V návaznosti na potřebnou el. energii pro elektrické vytápění je třeba se zamyslet nad tepelnými vlastnostmi vytápěných objektů. Je nesporné, že při snížení tepelné náročnosti dotčených objektů lze docílit snížení potřebné energie pro vytápění. Tato skutečnost se promítne jak do snížení provozních nákladů na vytápění tak i především v možnosti využití stávající energetické sítě pro více odběratelů bez nutnosti výstavby nových energetických zařízení.

Závěr

Jednotlivá energetická opatření budou realizována postupně v návaznosti na důležitost, případně na finanční možnosti správce sítě respektive obce.

17. ZÁSOBOVÁNÍ PLYNEM

=====

1. Současný stav

Obec Doubravy není zásobována zemním plynem. Východně od zastavěného území obce, prochází VTL plynovod Biskupice - Lípa DN 200, PN 40, napojený na VTL plynovod Drslavice - Luhačovice DN 150, PN 25. Jedná se o nové plynovodní zařízení, které bylo v současné době uvedeno do provozu. Správcem této vysokotlaké plynovodní sítě je Jihomoravská plynárenská a.s.

2. Výpočet potřeby plynu

Výpočet potřeby plynu pro obyvatelstvo :

$$\begin{aligned} 200 \text{ b.j.} \times 2,6 \text{ m}^3/\text{hod} &= 520 \text{ m}^3/\text{hod} \\ 200 \text{ b.j.} \times 3.000 \text{ m}^3/\text{rok} &= 600.000 \text{ m}^3/\text{rok} \end{aligned}$$

Výpočet potřeby plynu pro občanskou a technickou vybavenost bude stanoven v generelu plynofikace obce. Pro potřebu ÚPN je odhadnut - 10 % potřeby plynu pro obyvatelstvo.

3. Návrh ÚPN

Obec Doubravy bude zásobována zemním plynem ze stávajícího VTL plynovodu Biskupice - Lípa DN 200, PN 40, který je veden východně od zastavěné části, navrženou VTL plynovodní přípojkou DN 100/PN40, z navržené regulační stanice RS 550 m³/hod, umístěné na východním okraji obce, poblíž silnice III/49023 Březůvky - Doubravy. Stávající i navrhované VTL plynovody, situované v k.ú. Doubravy mají zák. č. 222/94 Sb. stanovená ochranná a bezpečnostní pásma. Ochranné pásmo VTL plynovodů DN 100 a DN 200 je 4 m na každou stranu od vnějšího líce plynovodu. Bezpečnostní pásmo VTL plynovodu DN 100 je 15 m, VTL plynovodu DN 200 - 20 m na každou stranu od vnějšího líce plynovodu. Bezpečnostní pásmo VTL regulační stanice je 10 m.

Rozvodná síť v obci je navržena středotlaká, s provozním přetlakem 0,30 MPa. Jednotliví odběratelé budou zásobováni zemním plynem přes doregulaci.

Pro obec Doubravy bude vypracován generel plynofikace, který navrhne dimenze jednotlivých úseků plynovodní sítě.

18. ZÁSOBOVÁNÍ TEPLEM

=====

Vytápění objektů v obci na tuhá paliva	75 %
Vytápění objektů v obci el. energií	25 %
Délka topné sezóny	240 dnů

Převážná část obyvatelstva a služeb užívá k vytápění pevných paliv, čtvrtina domácností také el. energii. Pro přípravu a ohřev TUV je rovněž využíváno pevných paliv, el. energie, popř. propan-butan v tlakových lahvích.

Teplofikace je decentralizovaná a dodávky tepla jsou zajišťovány prostřednictvím lokálních topidel a domovních ústředních topných systémů.

V návrhovém období by měl vzrůst počet domácností užívajících k vytápění a ohřevu TUV elektřinu, případně zemní plyn (viz. oddíl 17 - Zásobování plynem).

19. SPOJE A ZAŘÍZENÍ SPOJŮ

=====

1. Telekomunikace

Obec Doubravy je začleněna do UTO Zlín, MTO Bohuslavice. Účastníci z Doubrav jsou připojeni na telefonní ústřednu v Bohuslavicích. Přípojné vedení mezi Bohuslavicemi a Doubravami je realizováno pomocí dvou kabelů různého stáří. Místní telefonní vedení v obci je řešeno samonosným vedením, jehož stáří je asi 10 let. Toto vedení je v dobrém technickém stavu. V současné době je v obci Doubravy instalováno cca 10 telefonních přípojek. Nevyřízených žádostí je cca 15 (stav z roku 1994).

Ve II. pololetí 1994 byla rozšířena kapacita telefonní ústředny v Bohuslavicích, takže byly vytvořeny podmínky pro pokrytí části nevyřízených žádostí.

Jiné bližší údaje nebyly správcem sítě sděleny.

2. Dálkové kabely

Dle sdělení SPT Telecom Brno vede přes obec průtah dálkového telekomunikačního kabelu (viz výkres č. 03 - Doprava, energetika, spoje).

3. Rozhlas po drátě

Rozhlas po drátě v Doubravách nebyl instalován.

4. Radioreleové trasy

Dle vyjádření Správy radiotelekomunikací Praha radioreleové trasy vzdušným koridorem obce neprochází.

V oblasti vysílají následující rozhlasové stanice :

- Vltava kmitočet 99,4 MHz, výkon 1 kW
- Radiožurnál kmitočet 94,8 MHz, výkon 1 kW
- Regina kmitočet 97,5 MHz, výkon 1 kW
- Alfa kmitočet 102,3 MHz, výkon 1 kW
- Publikum kmitočet 100,4 MHz, výkon 0,5 kW

Z Mladcové vysílá ještě Radio Zlín, kmitočet 102,8 MHz, výkon činí asi 0,5 kW.

Příjem rozhlasového signálu je ve všech částech obce dobrý.

5. Televizní signál

Příjem televizního signálu je v obci Doubravy zajišťován z TV vysílače Zlín - Tlustá hora, odkud se vysílá :

- ČT 1 na 22. kanálu, frekvence 478 - 486 MHz, výkon 5 kW
- ČT 2 na 51. kanálu, frekvence 710 - 718 MHz, výkon 0,2 kW
- NOVA na 41. kanálu, frekvence 630 - 638 MHz, výkon 2 kW

K vysílání ČT 1 je využíváno vysílače z Tesly Hloubětín. Zařízení je na solidní úrovni (PAL, SECAM, Teletext). Zdroj signálu odpovídá současnému technickému standartu a je schopen zabezpečit všechny požadované funkce. V nejbližších 5 letech se nepočítá s jeho zásadní obměnou.

K vysílání ČT 2 je využíváno nejnovější zařízení polské výroby - ZARAT, jehož systém je plně vyhovující.

Také NOVA využívá zařízení ZARAT. Vysílá se stereo (česky a v originále).

Na základě průzkumu v obci lze konstatovat, že na území Doubrav je možno dobře přijímat signál ČT 1 a NOVA. Příjem ČT 2 je dost slabý, bez pomocných zařízení prakticky nemožný. Obci byla učiněna nabídka z firmy KABTELMONT, týkající se posílení signálu ČT 2.

20. NÁKLÁDÁNÍ S ODPADY

=====

1. Likvidace TKO

1. Stávající stav

Vytápění objektů v obci na tuhá paliva	90 %
Vytápění objektů v obci el. energií	10 %
Délka topné sezóny	240 dnů
Množství odváženého odpadu za rok	60 t
Počet odpadových nádob o objemu 110 l	110
Počet kontejnerů o objemu 7 m ³	3
Počet kontejnerů na sklo	4

Svoz a likvidace odpadu z obce je zajišťována Technickými službami Zlín na skládku Suchý důl ve Zlíně, v zimním období 1 x týdně, v letním období 2 x měsíčně. Provozovatelem skládky je Technická správa města Zlína a skládka je řízená. Ukládání domovních (komunálních) odpadů bude i nadále prováděno centrálním svozem na skládku Suchý důl. Inertní odpad bude odvážen na místní skládku, která bude po vyrovnání rekultivována.

2. Návrhové období

Výpočet množství TKO

$$\begin{aligned} Q_d &= 0,55 \text{ kg/obyv} \times 544 \text{ obyv} = 299 \text{ kg/den} \\ &= 0,187 \text{ t} : 0,8 \text{ t/m}^3 = 0,37 \text{ m}^3/\text{den} \\ Q_r &= Q_d \times 365 \text{ dnů} = 299 \text{ kg/den} \times 365 \text{ dnů} = 109,14 \text{ t/rok} \\ &= 0,37 \text{ m}^3 \times 365 \text{ dnů} = 135 \text{ m}^3/\text{rok} \end{aligned}$$

Stávající počet odpadových nádob o objemu 110 l by měl být v návrhovém období zvýšen tak, aby každá domácnost měla jednu odpadovou nádobu. Výhledově bude v obci zaveden sběr separovaného odpadu pomocí speciálních kontejnerů.

2. Skládky

V katastru obce se v jeho jihozápadní části nachází na pozemcích p.č. 1348, 1351/5 a 1442 skládka tuhého komunálního odpadu. Skládka vznikla živelně cca před 10 - 15 lety. Její objem je cca 15 000 m³ a je oplocena. Skládka se v současnosti zavazuje pouze inertním materiálem. V návrhovém období bude nezbytné provést její důslednou rekultivaci a zamezit vzniku nových skládek.

21. OCHRANNÁ PÁSMA

=====

1. Silniční

jsou stanovena pro území mimo zastavěnou část obce v souladu se zněním Silničního zákona č. 55/1984 Sb. (§11 Silniční ochranná pásma) a vyhlášky č. 35/1984 Sb., z nichž vyplývá vzdálenost hranice pásma od osy vozovky silnice:

silnice III. třídy	20 m
MK I. a II. třídy	15 m

2. Vzdušné vedení VN

Ochranné pásmo elektrického vedení je vymezeno svislými rovinami vedenými po obou stranách vedení ve vodorovné vzdálenosti měřené kolmo na vedení, které činí:

- u venkovního vedení vysokého napětí (22 KV) od krajního vodiče na každou stranu 10 metrů.

3. Dálkové kabely

- 1,5 m od osy kabelu na každou stranu
- 3,0 m do hloubky
- 3,0 m do výšky od terénu.

4. Vysokotlaký plynovod

Ochranné pásmo VTL plynovodu DN 300 činí 8 m na každou stranu od osy plynovodu.

5. Lesní porosty

Ochranné pásmo lesního porostu je 50 m od okraje lesa.

6. Ochranné pásmo Přírodní památky "Uhliska"

V k.ú. Doubravy se nachází přírodní památka - PP - "Uhliska" (dříve maloplošné chráněné území - MCHÚ). K Uhliskům patří i přilehlé ochranné pásmo, které je tvořeno parcelami: č.

701/1, 731/3, 664/2, 823/2, 834/1, 654/1.1 (část), 654/1, 664/1, 866/21, 866/23, 665, 655, 658/3, 649/1, 584, 580/13, 580/14, 580/15, 566, 559, 561, 611/6, 607/2, 611/2, 578, 580/1, 580/10, 659, 662, 663/1. Celková plocha ochranného pásma je 31,4678 ha.

V ochranném pásmu není dovoleno 2x ročně kosit louky, lesní hospodaření zůstává bez omezení a řídí se lesním plánem. Na lučních kulturách je vyloučena jakákoliv chemická činnost, hnojení anorganickými i organickými hnojivými. Dále je zakázáno rozorávání trvalých travních porostů (TTP).

7. Ochranný režim v PP "Uhliska"

Jsou vyloučeny jakékoliv zásahy: zákaz hnojení a prostředků chemické ochrany, zákaz zásahů do vodního režimu, zákaz holosečného odtěžení břehových porostů a zákaz úpravy koryta vodoteče. Před pěstebním zásahem do břeh. porostu nutno upozornit orgán SOP. Jednotlivé skupiny vrb (*Salix* sp) se nesmí těžit. Nutno alespoň 1x ročně kosit.

Lesní porost 731 10 (část) a 731 D 14 (část) ponechat bez zásahů.

Je vyloučena jakákoliv chemická činnost, hnojení anorg. i org. hnojivými, zákaz rozorávání TTP.

8. Pásma hygieny ochrany

- PHO farmy ZD Doubravy vymezuje kruhová plocha o poloměru 300 m
- PHO čistírny odpadních vod (ČOV) je navrhováno jako kruhová plocha vymezovaná kružnicí o poloměru 100 m.

9. Zvláštní požadavky

Ochranná pásma CO, PO a vojenských zájmů nejsou v obci uplatňována.

22. ZELEŇ

=====

Téměř 40 % celkové plochy zaujímají lesní porosty, které vytvářejí přirozený rámec zdejší krajiny. Další nezanedbatelnou součástí zeleně jsou remízky, bohatá břehová zeleň, aleje a doprovodná zeleň. Tato zeleň, která na mnohých místech vytváří ostrou hranici s ornou půdou a na mnoha místech prorůstá z trvalých lesních porostů až k vlastnímu sídelnímu útvaru, vytváří pestrou, vysoce estetickou krajinu.

Zeleň je rozdělena dle účelu do 6 kategorií:

22.1. Veřejná zeleň

Jako veřejná zeleň je pojímána zeleň v zastavěné části obce na volných, mezastavěných prostranstvích, patřící obci.

Jedná se o severní svah při příjezdu do obce od Zlína, který je ohraničen trafostanicí na SV a zastávkou ČSAD na JV. Plocha je zatravněna, osázena převážně keřovou zelení. Ve spodní části, v blízkosti zastávky ČSAD se nachází objekt památkově chráněné, dřevěné zvonice a kamenný kříž. Další část veřejné zeleně, která má opět obdobný svahový charakter, se nachází po levé straně komunikace č. 49023 Doubravy - Březůvky. Oba svahy jsou v části u komunikace podchyceny opěrnými betonovými, resp. kamennými zídkami.

Uprostřed návsi, kde se kříží st. silnice ve směru Zlín - Uh. Brod, Březůvky - Velký Ořechov a kde protéká Kaňovický potok, se nachází největší část veřejné zeleně. Tyto plochy, které mají rovinný charakter, jsou zatravněny, bez květinových záhonů. Při potoku je vysázena řada javorů, na protilehlé straně, oddělující komunikaci Zlín - Uh. Brod, je vysázen živý plot, který je jednotně udržován a ošetřován a má i ochrannou funkci proti projíždějícím vozidlům. V rámci dalšího stupně ÚPD bude nutno navrhnout dosázení zeleně a další úpravy celého prostoru.

Zbývající veřejná zeleň se nachází ve žlebu vedle bývalého dvora, kde je však zcela neudržována, protože tento koridor slouží i částečně jako svodnice dešťových vod. Rostou zde náletové dřeviny, zplanilé ovocné stromky a plevelné rostliny. Tento koridor by měl být upraven současně se sanací celého prostoru bývalého dvora a bytového domu v návaznosti na dobře udržovaný předprostor obecního úřadu.

Rovněž v nové výstavbě jsou plochy veřejné zeleně, která je v místech koridorů inženýrských sítí podél nově vybudované cesty. Tato zeleň není kromě občasného sečení zatím udržována. Po dostavbě volných stavebních míst by měly být vhodné plochy osázeny dekorační zelení a mělo by dojít k úpravě prostoru obratiště výsadbou vysokokmenové zeleně (např. lípy).

V nejsevernější části obce v přímé návaznosti na bytovou zástavbu je zatravněné území bývalé černé skládky, která však byla rekultivována. Plocha je dobře udržována a navazuje na remízkovou zeleň.

22.2. Vyhrazená zeleň

Vyhrazená zeleň zahrnuje plochy dětského hřiště u MŠ a travnaté hřiště sportovního areálu. Tato zeleň je velmi dobře udržována. U sportovního hřiště by mělo dojít k dalšímu posílení stromové zeleně, hlavně mezi hřištěm a komunikací.

Součástí vyhrazené zeleně by měla být i zeleň v areálu farmy ŽV ZD. Tato zeleň je tvořena pouze částečným zatravněním a je zcela nedostatečná. Bude nutno provést výsadbu izolační zeleně stromového a keřového charakteru, která by eliminovala negativní vizuální výraz zemědělských objektů a zároveň tvořila filtr mezi živočišnou výrobou a obytnou zástavbou na jihovýchodní straně. Na severozápadě je farma odcloněna koridorem břehové zeleně a na severu pastvinami.

22.3. Užitková zeleň

Užitková zeleň zahrnuje plochy zahrad, sadů a záhumenků, které se nacházejí v přímé návaznosti na zastavěné plochy v obci. Tato zeleň je velmi dobře udržována a ošetřována a tvoří důležitý přechodový prvek mezi urbanistickými plochami a obdělávanou zemědělskou půdou. Má i další důležité funkce při zadržování a zpomalování extravilánových přívalových vod, je přirozeným filtrem splachů z chemicky ošetřovaných velkovýrobně obhospodařovaných ploch a v neposlední řadě má i funkci zpevňovací a stabilizační.

Prstenec sadů, zahrad a záhumenků obkružuje zastavěné plochy obce téměř ze všech stran, vyjma jihovýchodní části, kde byla na území bývalých zahrad realizována nová individuální bytová výstavba rodinných domků, která nyní sousedí s velkovýrobně obhospodařovanými loukami.

Užitková zeleň zde má i krajinnotvorný význam, protože přesně definuje území sídelního útvaru v zemědělsky využívané krajině.

V důsledku hospodářských změn v padesátých letech a v souvislosti s kolektivizací vesnice, ztratila část vlastníků těchto pozemků možnost ošetřovat a udržovat tyto plochy. Tím došlo na některých místech ke zplanění ploch a dřevinné výsadby a ke vzniku neprůchodných náletových remízků. Tato zeleň má však značný význam svým estetickým působením v opticky silně exponovaných územích a navíc má i ekologicky stabilizační význam.

V návrhovém období by mělo dojít ke zvýšení výměr užitkové zeleně na plochách přiléhajících k zastavěnému území obce nebo na plochách zemědělského půdního fondu, které však nejsou využívány pro zemědělskou výrobu. Některé pozemky jsou navrhovány na zalesnění, včetně vytváření ÚSES. Není uvažováno se zřizováním užitkové zeleně na úkor zeleně krajinné (remízky, náletová zeleň apod.).

22.4. Krajinná zeleň

Lesní porosty, zemědělsky obhospodařované plochy, vlastní sídelní útvar a krajinná zeleň formují celkový výraz a charakter krajiny. V severní části katastru se rozkládají lesní porosty, v jižní části zemědělské plochy a zastavěné území obce lemované užitkovou zelení. Ze západní části, jižní a jihovýchodní strany je zemědělská půda ohraničena lesními porosty sousedících katastrů, na jihozápadě a na východě přechází zemědělská půda do kat. území V. Ořechova, resp. Březůvek. Integrojícím prvkem výše uvedených ploch je krajinná zeleň, tj. převážně zeleň rostoucí mimo trvalé lesní porosty.

Nejdůležitějšími prvky krajinné zeleně jsou plochy remízků a náletové zeleně, které vznikly většinou na těžce obdělávaných a přístupných plochách a svazích. Původní kultury jako byly louky či pastvy byly potlačeny a v průběhu několika desítek let dokázaly tyto porosty částečně změnit výraz zemědělsky obhospodařované krajiny. Na druhé straně však v průběhu kolektivizace zanikla spousta krajinné zeleně, která měla výrazně protierozní charakter - mezní porosty, aleje, stromořadí, větrolamy, apod.. Největší škody byly ale způsobeny zcelováním pozemků v 70. a 80. letech, které se provádělo na základě Souhrnných pozemkových úprav nebo HTÚ. Výše uvedené remízky se stávají významnými ekologickými prvky v celé krajině, protože se vyznačují přirozenou skladbou dřevin a porostů, umožňující život celé řady rostlinných a živočišných druhů a jejich vzájemnou migraci, která byla právě zemědělskými úpravami a chemizací zemědělství značně narušena.

Dalšími významnými prvky jsou břehové porosty, rozptýlená zeleň a aleje. Břehová doprovodná zeleň se stává významným liniovým prvkem, který vytváří přirozený rámec vodotečí a komunikací.

V budoucnu by měly být stávající součásti krajinné zeleně zachovány a dále rozšiřovány a posilovány.

Nejvýznamnější plochy krajinné zeleně se nacházejí v souvislých pásech zeleně severozápadně od farmy ZD, MCHÚ Uhliska a navazující připravované MCHÚ Kopánky. Severně nad obcí, koridor zeleně ve svodnici ve východní části katastru mezi polními tratěmi Bečáky a Oskrorušky. Další krajinná zeleň má charakter plošných segmentů. Jedná se o rozsáhlejší partie v jihovýchodní a jižní části katastru - lokality Kamenečky a V ohrádkách.

Nejdůležitějšími liniovými prvky jsou doprovodná břehová zeleň Kaňovického potoka a Černého potoka a alej jižně od obce mezi tratěmi Kamence a Končiny.

V návrhu ÚPN je navrženo spojitě propojení jednotlivých krajinných segmentů do uceleného systému - územní systém ekologické stability (ÚSES) a návrh na doplnění a vytvoření interakčních prvků (liniová zeleň).

22.5. Trvalé lesní porosty

V katastrálním území Doubrav se nachází 401 ha trvalých lesních porostů, což představuje téměř 39,5 % celkové výměry. Lesy jsou rozloženy v severní částikatastru a jsou zastoupeny převážně listnatými porosty. Další listnaté a smíšené lesy se nacházejí za katastrální hranicí Doubrav na západní, jižní a jihovýchodní straně.

V některých částech lesních porostů byla provedena těžba holosečí a byly zde vysazovány monokultury smrku, které znehodnocují původní druhovou skladbu. V budoucnu by mělo dojít ke zvýšené přírodní obnově a využívání mírnějších způsobů obnovy (clonová seč apod.) a podporování přirozené skladby dřevin (buk, dub).

Všechny lesní porosty, včetně Přírodních památek - "Velká bučina", PP "Uhliska" a jejich ochranných pásem jsou zařazeny do kategorie hospodářských lesů.

Na lesním půdním fondu (LPF) se nenachází žádná rekreační zástavba (rekreační chaty).

V návrhu územního plánu je navrženo několik lokalit na zalesnění. Územním plánem nebudou dotčeny stávající lesní porosty - není uvažováno s žádným zábořem ZPF. Některé plochy LPF jsou navrhovány na vyhlášení jako "Významné krajinné prvky".

22.6. Zvláštní plochy zeleně

Za zvláštní plochy zeleně lze považovat maloplošná chráněná území v kategorii Přírodní památka, která jsou specifická svým ochranným režimem.

V k.ú. Doubravy bylo vyhlášeno MCHÚ "Uhliska" (dle zák. č. 114/92 Sb. se jedná o "přírodní památku" - PP). Uhliska zaujímají plochu 13,6068 ha. Patří k nim i přilehlé ochranné pásmo ve výměře 31,4678 ha. PP Uhliska se skládá ze dvou částí spojených ochranným pásmem. Jsou to části Uhliska a Velká Bučina.

Přírodní památka Uhliska - charakteristika

Lokalita Uhliska se nachází v komplexu Zeleného údolí u Doubrav asi 0,5 km od Doubrav SV v nadm. výšce 320 - 360 m n.m.. Z geologického hlediska je širší okolí budováno paleogenními sedimenty račanské jednotky magurského flyše, které jsou zastoupeny jílovcí a pískovci. Z regionálně geomorfologického hlediska náleží do Moravsko-slovenských Karpat.

Nivu Uhlisk tvoří meandrující potok s přiléhajícími mokřady a vlhkými loukami. Mokřady jsou z větší části zarostlé sukcesí olšin. Vlhké louky jsou obklopeny suššími intenzívními loukami dále hraničícími s lesním komplexem.

Na území se vyskytuje několik rostlinných společenstev, které se mění v závislosti na hladině podzemní vody: pobřežní olšiny svazu *Alnion glutinosae*, mokré až mezofilní louky svazů *Mlolonion* a *Arrhenatrerion* a v sušších lesních okrajích lemová společenstva třídy *Trifolio - Geranitrae*. Z botanického hlediska jsou cenné především vlhké louky v meandrech potoka s převládajícími druhy *Cirsium oleraceum* (pcháč zelinný) a *Filipendula ulmaria* (tužebník jilmový). Z chráněných rostlin se zde vyskytuje *Dactylorhiza majalis*, *Lilium martagon*, *Aquilegia vulgaris* a mimo Uhliska v Zeleném údolí vzácně *Epipactis hellegorine*, *Platanthera bifolia* a místy hojně *Cephalanthera longifolia*. Ze zoologického hlediska se jedná o cennou lokalitu obojživelníků a plazů.

Pro obojživelníky jsou ideální podmínky v mokřadech, tůňkách, zatopených odvodňovacích kanálech a v potoce. Vyskytuje se zde *Triturus vulgaris* (čolek obecný), *Salamandra salamandra* (mlok skvrnitý), rosnička zelená, *Rana temporaria* (skokan hnědý), *Rana arvalis* (skokan ostronosý), *Bufo bufo* (ropucha obecná), *Natrix natrix* (užovka obojková), *Lacerta agilis* (ještěrka obecná), *Lacerta vivipara* (ještěrka živorodá).

V minulosti byla lokalita kosena, přepásána a částečně odvodňována. Součástí chráněného území je 140-tiletá bučina, která mimo jiné tvoří významný krajinný prvek.

Uhliska jsou hodnotná lokalita ohrožených rostlin a živočichů vázaných na nivní mokřadní louky, poslední zbytek rozsáhlejších mokřadů v okrese Zlín. Velká Bučina je ukázkou posledního zachovalého zbytku tzv. přestárlého porostu v širokém okolí.

Na PP Uhliska navazuje v jižní části i lokalita "Kopánky", která je rovněž navrhována k ochraně jako chráněné území. V lokalitě Kopánky se nachází kvalitní dubohabrový les s chráněnými druhy rostlin.

Významné krajinné prvky

Další území, která si zasluhují zvýšenou ochranu jsou navrhována k vyhlášení jako "významné krajinné prvky" :

1. "Nade vsí" - Výměra 7,0 ha , nadm. výška 340 m.n.m., 450 m SZ od obce Doubravy. Jedná se o starou požární nádrž a navazující přirozené břehové porosty. Nádrž díky značně rozrušeným stěnám, částečně zanesenému dnu, bohatému planktonu a relativní zachovalosti bezprostředního okolí je důležitým refugiem obojživelníků.

2. "Jezero" - Výměra 0,05 ha, nadm. výška 400 m.n.m., 2,7 km severně od obce Doubravy. Buď terénní deprese zaplněná vodou, nebo historická umělá vodní nádrž ? Lokalita obojživelníků - čolek obecný, čolek horský, mlok skvrnitý, skokan hnědý.

3. "Ohrady" - Výměra 12,25 ha, nadm. výška 330 - 360 m.n.m., expozice SV, 700 m jižně od obce Doubravy. Pastviny s bohatou rozptýlenou zelení (24 druhů dřevin), starými doupnými stromy,

bohatým bylinným patrem v stabilizovaných křovinách s výskytem lilie zlatohlavé, prvosenky vyšší a jarní, hvězdnatce čemeřicového aj. Významné hnízdiště ptactva.

4. "Podlovisky" - Výměra 18,0 ha, nadm. výška 300 - 380 m.n.m., expozice SV, 400 m jihovýchodně od obce Doubravy. Pastviny s bohatou rozptýlenou zelení (28 druhů dřevin). Bohaté bylinné patro v lesích a křovinách: lilie zlatohlavá, hrachor jarní, prvosenka jarní a vyšší, sasanka hajní, hvězdnatec čemeřicový aj. Významné hnízdiště ptactva a obratlovců vůbec.

5. "Kopánky" - Výměra 3,0 ha, nadm. výška 330 m.n.m., expozice severní, 200 m severovýchodně od obce Doubravy. Dubohabrový háj s původním bylinným patrem - sasanka hajní, hvězdnatec čemeřicový, prvosenka jarní i vyšší, sněženka podsněžník, lilie zlatohlavá ad.). Součástí je květnatá louka s bohatým výskytem orlíčku planého. Ukázka klimaxu dané oblasti s nejzachovalejším bylinným patrem v okolí.

23. EKOLOGIE A LOKÁLNÍ ÚSES

=====

23.1 Úvod a hlavní cíle zpracování

Lokální ÚSES, vycházející z Generelu regionálního ÚSES, má v celém systému ekologické stability specifické postavení. Stabilizačním působením biocenter, biokoridorů a interakčních prvků na okolní ekologicky méně stabilní území zabezpečuje provázanost a funkčnost celého ÚSES. Tato síť ekologicky stabilizujících segmentů krajiny je základním kamenem vyšších systémů a zároveň plní i funkci genetické zásobárny ke spontánnímu uchování regionálního genofondu volně žijících organismů.

Územní systém ekologické stability (ÚSES) je nepravidelná síť ekologicky významných segmentů krajiny, které jsou účelně rozmístěny na základě funkčních a prostorových kritérií.

ÚSES nelze chápat jako nový soubor chráněných území přírody, ale jako součást komplexního uspořádání území.

Základními skladebnými prvky ÚSES jsou biocentra a biokoridory.

Biocentrum je krajinný segment, který svou velikostí a stavem ekologických podmínek umožňuje dlouhodobou (co možná trvalou) existenci druhů nebo společenstev původních druhů planě rostoucích rostlin a volně žijících živočichů a jejich genových zdrojů.

Biokoridor je krajinný segment, který propojuje mezi sebou biocentra způsobem, umožňujícím migraci organismů, i když pro jejich rozhodující část nemusí poskytovat trvalé existenční podmínky.

Interakční prvky, které jsou nepostradatelnými segmenty obvykle liniového charakteru, zprostředkovávají, zpravidla na lokální úrovni, příznivé působení ostatních ekologicky významných krajinných segmentů. Jsou to lokality zabezpečující dílčí a základní životní funkce živočichů.

Podle významu skladebných prvků se dělí územní systémy ekologické stability na nadregionální, regionální a lokální. Součástí ÚSES "vyšší" hierarchické úrovně jsou ÚSES "nižší" úrovně, a to jako jejich opěrné body a výchozí linie.

Generel Lokálního ÚSES řeší území v měřítku 1 : 10 000. Řešení navrhuje jednotlivé části systému tj. - biogeografickou diferenciaci, kostru ekologické stability, stanovení a rámcové vymezení lokálních biocenter, biokoridorů a vlastní návrh lokálního ÚSES. Návrh lokálního ÚSES je podkladem pro zpracování plánu ÚSES a jeho zapracování do návrhu územního plánu obce.

Hlavním cílem řešení Plánu ÚSES bylo rozpracování Generelu lokálního ÚSES z měřítka 1 : 10 000 do měřítka 1 : 5000, resp. 1 : 2000 a jeho upřesnění a vymezení na hranicích parcel.

23.2. Ekologická stabilita

Ekologická stabilita představuje schopnost krajiny samovolnými vnitřními mechanismy vyrovnávat rušivé vlivy vnějších faktorů bez trvalého narušení přírodních mechanismů, tzn., že se systém brání změnám během působení cizího činitele zvenčí (odolnost - rezistence) nebo se vrací po skončeném působení cizího činitele (faktoru) k normálu (pružnost - resilience). Protože potenciálními nositeli ekologické stability krajiny jsou přirozené ekosystémy, racionální využívání krajiny nejen nevylučuje, ale nutně zahrnuje jejich trvalou existenci. Hlavními cíli jsou :

- zachování genofondu
- příznivý vliv na okolní krajinu
- možnost optimálního využití krajiny

Při zabezpečování ekologické stability je mj. nutno vycházet z

- relativně ekologicky stabilních prvků krajiny - chráněná území
- regionální kostry ekologické stability
- prostorově významných krajinných společenstev flóry
- evidence rozptýlené zeleně
- relativně hodnotných prvků lesních, travních a vodních společenstev

Za ekologicky stabilní je považována taková krajina, v níž je trvale zajištěna možnost využívání společností vyžadovaných produkčních i mimoprodukčních funkcí a v níž nedochází k nevratnému narušení funkčních potenciálů pod vlivem lidské činnosti, zejména hospodářské. Koncepce územního zajištění ekologické stability krajiny (tj. koncepce zajištění prostorové stránky ekologické optimalizace) vychází z téze, že "k uchování vysoké a trvalé produktivity a ekologické stability krajiny je třeba izolovat od sebe jednotlivé ekologicky labilní části krajiny soustavou stabilních a stabilizujících ekosystémů".

23.3. Ekologická charakteristika řešeného území

Katastrální území Doubrav je z hlediska ekologické stability nutno rozdělit nejméně do dvou částí. Jižní část je s ohledem na značné zastoupení zemědělsky obdělávaných pozemků málo stabilní (převážně orná půda, dlouhé nepřerušované délky svahů, vodní a větrná eroze, část pozemků ve vyšších expozicích, víceleté pěstování kukuřice, apod.). Současně se zemědělsky obdělávanou půdou se v této části území však nachází i velké množství segmentů rozptýlené dřevinné vegetace rostoucí mimo lesní půdní fond na pozemcích kategorie "ostatní plochy" i na zemědělské půdě - převážně v nejjižnější části katastru a jihovýchodní části. Toto území je bohatě protkáno břehovými porosty, které se

napojují na remízky náletové zeleně, extenzivní louky, pastviny, lada a přirozené lesy. V této jižní polovině katastru se přibližně uprostřed nachází vlastní sídelní útvar, který sestává jednak z kompaktní zástavby s minimem vnitřní zeleně (JV část obce) a dílem i z volnější zástavby s velkými zahradami, které přecházejí do záhumenní zeleně (sady, louky, pastviny, orná půda v drobné držbě) - severní a jihozápadní část obce. Tyto zahrady, sady a záhumenky zároveň vytvářejí ochranný filtr mezi velkovýrobně obhospodařovanými pozemky a plochami osídlení. Nejdůležitější ekologicko - stabilizační plochy se nacházejí v severní části katastru, kde se nalézají vysoce kvalitní smíšené a listnaté lesní porosty, na které opět navazují segmenty rozptýlené a ostrůvkovité zeleně. V tomto území, které vykazuje značnou diverzitu, bylo vyhlášeno maloplošné chráněné území v kategorii Přírodní památka - "Uhliska".

Celkově lze hodnotit území jako středně ekologicky stabilní. Orientačním výpočtem koeficientu ekologické stability (KES) lze krajinu charakterizovat jako harmonickou - KES = cca 1,9.

23.4. Kostra ekologické stability

Kostra ekologické stability je vytvářena stávající existující soustavou relativně ekologicky stabilních segmentů, bez ohledu na jejich funkční vztahy v prostoru a čase. Jedná se o ekologicky nejstabilnější společenstva, vzniklá v daném území vlivem antropogenních tlaků. Základem při tvorbě kostry ekologické stability jsou ekologicky významné segmenty krajiny, které představují relativně stabilní ekosystémy, vyznačující se trvalostí bioty a ekologickými podmínkami, které umožňují existenci druhů přirozeného genofondu, odpovídajícímu stavu využívání okolní krajiny (území).

Jedná se o :

- Ekologicky významné krajinné prvky (EVKP)
 - Ekologicky významné krajinné celky (EVKC)
 - Biocentra - ekologicky významné segmenty krajiny plošného charakteru umožňující dlouhodobou existenci bioty
 - Biokoridory - ekologicky významné segmenty krajiny, umožňující migraci bioty
- Dalšími součástmi při vymezení kostry ekologické stability bývají :
- přírodní památky (dříve - maloplošná chráněná území)
 - kontaktní zóny ochrany I. stupně (odstupňované zóny zájmu ochrany přírody na ZPF a LPF)
 - lesní porosty - významné semenné porosty
 - významná lesní společenstva
 - prvky rozptýlené zeleně v krajině
 - hodnotná vodní společenstva
 - chráněné stromy a jejich skupiny

Pro vymezení kostry ekologické stability v krajině bylo provedeno zhodnocení aktuálního stavu jejich ekosystémů (plošných prvků), ekotonů a liniových prvků, z hlediska jejich významu pro ekologickou stabilitu. Tento význam je dán především mírou jejich ekologické stability a je při něm používána pětistupňová (v případě ploch výrazně nestabilních šestistupňová) typologická klasifikace, v níž ekologická stabilita ekosystémů je v obráceném poměru k stupni jejich přirozenosti:

- 0 - plochy ekologicky výrazně nestabilní, bez přirozených ekologických vazeb
- 1 - plochy ekologicky velmi málo stabilní
- 2 - plochy ekologicky málo stabilní
- 3 - plochy ekologicky středně stabilní
- 4 - plochy ekologicky velmi stabilní
- 5 - plochy ekologicky nejstabilnější.

Zákresem typů aktuálního stavu vegetace v rámci pozemků a kategorií užívání půdy do mapy byla zároveň vymezena i kostra její ekologické stability, která je tvořena plochami a liniemi, jejichž stupeň ekologické stability je 4 a 5. V případě, že se ekosystémy tohoto stupně ekologické stability v krajině nevyskytují nebo jsou pouze minimálně zastoupeny, mohou být využity ekosystémy nejbližší nižšího stupně ekologické stability 3, vyjimečně i 2.

Do prvků kostry ekologické stability byly v rámci zpracování Plánu lokálního ÚSES Doubravy zahrnuty plochy a společenstva, kterým byl přidělen třetí a vyšší stupeň ekologické stability.

Navržené řešení částečně respektuje kostru ekologické stability, vymezenou v Generelu lokálního ÚSES, který předcházela zpracování Plánu ÚSES v rámci konceptu Územního plánu SÚ Doubravy.

Obecně lze konstatovat, že ekologická stabilita krajiny řešeného území je na jedné straně dána relativně vysokým zastoupením ekostabilizujících lesních celků, které obklopují katastrální území na severním, západním a jižním okraji katastrálního území a v některých úsecích přecházejí v podobě břehových porostů a remízků až do vlastního sídelního útvaru. Lesy tvoří listnaté a smíšené porosty s kvalitním zastoupením jednotlivých druhů, které se vyznačují velmi vysokou ekologickou stabilitou. Rovněž přírodní žleby a ekotony lesa, které jsou nedílnou součástí krajinného koloritu, vykazují vysoký stupeň ekologické stability.

Na straně druhé je tato stabilita v některých lokalitách silně ovlivněna negativními dopady intenzivní zemědělské výroby.

Nejdůležitějšími liniovými prvky kostry ekologické stability jsou nivy Kaňovického a Černého potoka s doprovodnou břehovou zelení. Nedostatečná a nedůsledná likvidace splaškových a odpadních vod produkovaných v přiléhajících obcích a nevhodné způsoby hospodaření na zemědělském půdním fondu snižují kvalitu vody, zejména Kaňovického potoka a mají negativní vliv na vodní floru a faunu.

Agrocenózy zde mají velmi diferencovaný charakter. Vedle ekostabilizačních prvků, kterými jsou maloplošné sady a louky v drobné držbě obklopující zastavěné území obce, jsou pro zemědělskou výrobu využívány i meliorované a regulované pozemky, které se vyznačují vysokým stupněm intenzity zemědělského využití a minimální ekologickou stabilitou. Nejvíce problematickými lokalitami jsou v Doubravách polní tratě Záhumenice - severně od obce, Záhumenice na jihozápadním okraji katastru, Končiny - jihovýchodně od obce a Oskorušky na východním okraji katastrálního území. Dřívější způsob hospodaření vedl k nutnosti vkládat vysoká množství dodatkové energie (hnojení) za účelem dosahování obdobné úrovně produkce i v méně příhodných lokalitách. Výsledkem tohoto vysokého stupně zornění jsou současné problémy s narušeným vodním režimem, erozí a degradací půd. Ekologická stabilita na těchto plochách je velmi malá a kostra ekologické stability zde chybí.

23.5. Biogeografická diferenciacie

23.5.1. Charakteristika sosiekoregionu

Řešené území leží dle Generelu regionálního územního systému ekologické stability pro jihomoravskou oblast (Löw a spol., Brno 1991) na rozhraní dvou sosiekoregionů: III.26. Zlínsko - luhačovická vrchovina a II.27. Hlucká pahorkatina. Sosiekoregion je jedna ze 73 vyšších individuálních biogeografických jednotek v rámci České republiky.

1. Sosiekoregion 3.26 Zlínsko - Luhačovická vrchovina je charakterizován jako přechodná vrchovina východní Moravy mezi vyšším reliéfem sosiekoregionu Hostýnsko-vsetínské vrchoviny, Javorníků, Bílých Karpat a nižším reliéfem sosiekoregionu sníženin - Hornomoravského úvalu a Hluché pahorkatiny.

Biogeograficky náleží Zlínsko-luhačovická vrchovina do karpatské podprovincie provincie střeoevropských listnatých lesů. Dle Dostálova členění náleží do oblasti západokarpatské květeny, obvodu západobeskydské květeny: dle Regionálně - fytogeografického členění ČR náleží sosiekoregion do obvodu Karpatské mezofytikum, okresu č.79 Zlínské vrchy. Na severu okrajově zasahuje do okresu č.81 Hostýnské vrchy a č.80 Střední Pobečví. Jihovýchodním cípem zasahuje do výběžku okresu č.78 Bílé Karpaty lesní. Dle Ambroze náleží sosiekoregion do oblasti vlhké (oceanické) chorologické varianty veget. stupňovitosti, panonské a subpanonské. Severní polovina sosiekoregionu leží v lesní oblasti č.41 Hostýnsko-Vsetínská vrchovina a Javorníky, jižní polovina v oblasti č.38 Bílé Karpaty a Vizovické vrchy. Sosiekoregion leží ještě převážně mimo areál přirozeného rozšíření jedle a smrku, ale již v oblasti západobeskydské květeny, vyznačuje se podstatně chudšími biocenózami než Hluchá pahorkatina a Bílé Karpaty, zvl. výrazné je ochuzení vůči

uvedeným sosiekoregionům u entomofauny. Flóra i fauna je tvořena běžnými lesními druhy. Pouze vyjímečně se vyskytuje *Hacqutia epipactis* (hvězdnatec čemeřicový), na kyselém flyši se naopak vyskytuje již *Caluna vulgaris* (vřes obecný), hojnější je na loukách *Aquilegia vulgaris* (Orlíček obecný) a hořec křížatý. Nepůvodní, ale hojný a charakteristický je *Sorbus domestica* (jeřáb oskeruše).

Na hranici s Hornomoravským úvalem se vyskytuje 2.vegetační stupeň, zcela však dominují 3.a 4. vegetační stupeň, v nejvyšších polohách se ostrůvkovitě vyskytuje i 5.vegetační stupeň. Zcela dominuje trof.řada B, pouze v nivách je zastoupena meziřada B/C.

Ve Vizovických vrších a ostrůvkovitě severně od Zlína se na pískovcových skalách vyskytují řady A/B až A, na sutích pod nimi meziřada BC. Hydricky je území monotónní, dominuje normální řada, pouze plošně nevýznamné nivy a některé sesuvy náleží do zamokřené a mokré řady.

Současný stav bioty lze charakterizovat vyrovnaným zastoupením lesů, orné půdy i trvalých travních porostů. Lesy mají pestrou dřevinou skladbu, místy jsou větší zbytky původních bučin, hojně jsou i habrové a dubové pařeziny. V nižších polohách jsou hojně zakládány borové monokultury, ve vyšších polohách (hl. Vizovické vrchy) smrkové monokultury, které zde převažují. Poměrně hojně travní porosty jsou využívány zpravidla velmi intenzivně a mají menší ekologický význam. Orná půda se nachází především ve sníženinách v okolí obcí, trpí silnou vodní erozí a sesuvy. Biocenter a biokoridorů je dostatek, ale zvláště cenná společenstva se zde nevyskytují.

Sosiekoregiony se dále člení na nižší biogeografické jednotky - biochory. Biochoru lze označit jako geoekologickou jednotku, charakteristickou určitým uspořádáním typologických jednotek nižších řádů (vegetačních stupňů, trofických a hydrických řad a jim příslušejících skupin typů geobiocénů) v krajině.

Sosiekoregion 3.26 Zlínsko - Luhačovická vrchovina se dále člení tyto biochory :

- III.26.1. mírně teplých niv
- III.26.2 teplých pahorkatin
- III.26.3. mírně teplých plochých vrchovin
- III.26.4. mírně teplých členitých vrchovin
- III.26.5. mírně teplých plochých vrchovin s kyselými půdami
- III.26.6. mírně teplých hornatin na pískovcích
- III.26.7. chladných hornatin na pískovcích

z nichž jsou v řešeném území zastoupeny :

- III.26.1. mírně teplých niv
- III.26.3. mírně teplých plochých vrchovin

2. Sosiekoregion Hlucká pahorkatina náleží do severopanonské podprovincie ponticko-panonské provincie. Dle Dostálova členění náleží do oblasti západokarpatské květeny, jižní část do obvodu moravské předkarpatské květeny, severně od Olšavy do obvodu západokarpatské květeny. Dle Regionálně-fytogeografického členění náleží sosiekoregion do obvodu Panonské termofytikum, okres Bílé Karpaty stepní. Pouze severní okraj zabírá výběžek karpatského mezofytika - č. 78 Bílé Karpaty lesní a nepatrnou částí i okres č. 79 Zlínské vrchy. Dle Ambroze náleží sosiekoregion do teplé oceanické (vlhké) oblasti s chorolog. variantou vegetační stupňovitosti panonskou a subpanonskou. Sosiekoregion patří do lesní oblasti č. 38 Bílé Karpaty a Vizovické vrchy. Z živočichů jsou pro sosiekoregion charakterističtí kuňka žlutobřichá (*Bombina variegata*), zoogeograficky významná je absence skokana ostronosého a jeho nahrazení skokanem hnědým (*Rana temporaria*). Region je charakteristický bohatstvím druhů hmyzu, především motýlů, vyskytuje se např. perleťovec *Brenthis ino*, *Lopinga achine*, *Limentis camilla*.

Významná rostlinná společenstva se nacházejí v Háji u Lipova (dubový les s klokočem zpeřeným - *Staphylea pinnata* - a ladoňkou dvoulistou - *Scilla bifolia*), příslušnost ke Karpatům indikuje hvězdnatec čemeřicový (*Hacquetia epipactis*). Charakteristický pro sosiekoregion býval výskyt vstavačovitých, dnes se zachovaly pouze fragmenty.

Sosiekoregion II.27. Hlucká pahorkatina se dále člení na tyto biochory :

- II.27.1. teplých niv
- II.27.2. teplých plošin s lehkými půdami
- II.27.3. teplých pahorkatin s těžkými půdami
- II.27.4. mírně teplých pahorkatin
- II.27.5. mírně teplých pahorkatin s těžkými půdami
- II.27.6. mírně teplých vrchovin

z nichž je v řešeném území zastoupena :

- II.27.6. mírně teplých vrchovin

23.5.2. Charakteristika zastoupených biochor

1/ Biochora III.26.3. - mírně teplých vrchovin

Druh biochory: modální.

Rozšíření: Rozsáhlá souvislá biochora v západní části sosiekoregionu zahrnující jeho nižší části sklánějící se k Hornomoravskému úvalu.

Ekotop: Plochá vrchovina na převážně nevápnitém flyši s četnými slouvy, značně monotónní. Půdy jsou převážně hnědozemě, ve výše položených částech jsou hnědé půdy mírně nenasycené, slabě oglejené. Klima je mírně teplé, mírně vlhké.

Biota: Monotónně je zastoupen 3.vegetační stupeň, trof.řada B, hydrická řada normální, v úzkých nivách mokrá.

Hlavními STG jsou:

- 3,B,n: Querci-fageta typica (typické dubové bučiny)
- 3,B/C,m: Fraxini-alneta (jasanové olšiny)

Současný stav: Mírně převažuje zemědělská půda v níž kromě orné půdy jsou hojně zastoupeny intenzivně využívané travní porosty, především pastviny (např. okolí Březůvek, Luhačovic). Lesy tvoří převážně kulturní smrčiny popř. bory, často s příměsí původního dubu, případně habrů. Hojné jsou i dubové lesy (často pařeziny) s příměsí habru a buku (okolí Luhačovic). Místy jsou zastoupeny i přirozené dubové bučiny (např.severně od Zlína). Kostra ekologické stability je převážně vyhovující.

2/ Biochora III.26.4. - mírně teplých členitých vrchovin

Druh biochory: modální.

Rozšíření: Nejrozsáhlejší typ biochory tvoří souvislé území ve východní části sosiekoregionu.

Ekotop: Vyšší a členitější vrchoviny na nevápnitém flyši (převážně pískovcovém). Velmi časté jsou sesuvy. Převažují slabě nenasycené hnědé půdy, často oglejené. Klima je mírně teplé, vlhké.

Biota: Téměř výhradně 4.vegetační stupeň, trofická řada B, hydrická řada normální.

Hlavními STG jsou: - 4,B,n: Fageta typica (typické bučiny)

Současný stav: Vyrovnané zastoupení má zemědělská i lesní půda. Na zemědělské půdě jsou neobyčejně hojné intenzivní pastviny, méně louky, orná půda však stále převládá. V lesích převažují kulturní smrčiny, místy s příměsí borovice, modřínu i původních buků. Hojné jsou i smíšené, převážně listnaté lesy, místy jsou zachovány i bučiny. Kostra ekologické stability je plně vyhovující.

3/ Biochora II.27.6. - mírně teplých vrchovin

Druh biochory: kontrastně modální

Rozšíření: Velké biochory, především v severní části sosieko-regionu.

X

Ekotop: Plochá vrchovina na slabě vápnitém jílovitém flyši s četnými sesuvy. Půdy jsou hnědé, slabě oglejené, slabě kyselé. Klima je mírně teplé, vlhké.

Biota: Výhradně 3. vegetační stupeň ojediněle s přechody do 2. a 4. veg. stupně. Převažuje trofická řada B, hydrická řada normální.

Hlavními stg jsou:

- 3,B,n : Querci-Fageta typica (typické dubové bučiny)
- 3,B/C,m : Fraxini-Alneta (jasanové olšiny)

Současný stav: Vyrovnané zastoupení lesní a zemědělské půdy. V lesích jsou hojně předržené dubové pařeziny, podružně se vyskytují kulturní doubravy, bory i smrčiny, zpravidla s hojnou příměsí habru. V zemědělské půdě převažují pole, hojně jsou však i větší plochy kulturních travních porostů, zvl. pastvin (Velký Ořechov, Korytná, údolí Kladenky, Nezdenice). Kostra ekologické stability je převážně vyhovující, chybí však lesní porosty dubových bučin.

23.5.3. Lokalizace biochor v řešeném území

Svým zastoupením jednoznačně převládá biochora III.26.3. v severovýchodní části katastru, která zaujímá cca 57% plochy řešeného území. Na ni na severním okraji katastrálního území navazuje biochora III.26.4., zaujímající cca 24% řešeného území. V jihozápadní části katastru má zastoupení biochora II.27.6., zaujímající cca 19% katastrálního území.

Obraz původního rostlinného krytu je dán především jeho geografickou polohou. V rekonstruovaném vegetačním krytu je 2.-3. vegetační stupeň. Do 2. vegetačního stupně je patří nivy Kaňovického a Černého potoka a na ně navazující pahorkatiny. V severní části řešeného území je zastoupen 3. vegetační stupeň.

Člověk svou činností původní porosty z převážné míry rozrušil a nahradil je polními a lesními kulturami. Dnešní společenstva jsou tedy jen odrazem geobiocenóz původního přirozeného lesa.

23.5.4. Geobiocenologická typizace - skupiny typů geobiocenů

Hranice vegetačních stupňů a hydrických i trofických vymezují na ZPF hranice skupin typů geobiocenů (STG - tj. typů potenciální přírodní vegetace včetně náhradních společenstev na daném typu trvalých ekologických podmínek). Vzhledem k tomu, že ne všechny STG jsou navzájem komunikativní, je nutné vyznačení přírodních bariér komunikativnosti biocenoz.

Skupina typů geobiocénu je vymezena třemi základními faktory:

- vegetačním stupněm
- trofickou řadou
- hydrickou řadou.

Vegetační stupeň je tvořen souborem klimatických faktorů, které jsou závislé na nadmořské výšce, konfiguraci terénu a expozici (polohovému klimatu):

- 0 - lužní vegetační stupeň
- 1 - vegetační stupeň dubový
- 2 - vegetační stupeň bukodubový
- 3 - vegetační stupeň dubobukový
- 4a - vegetační stupeň bukový,
- 4b - vegetační stupeň dubojehličnatý
- 5 - vegetační stupeň jedlobukový
- 6 - vegetační stupeň smrkojedlobukový
- 7 - vegetační stupeň smrkový
- 8 - vegetační stupeň klečový.

Trofická řada je tvořena souhrnem přirozených trofických podmínek půd. Vyjadřuje živnost stanoviště (poměr C : N v ekosystému) a je závislá na půdních typech a režimu pedogeneze jednotlivých geologicko-petrografických substrátů:

- A - kyselá - oligotrofní
- B - živná - mezotrofní
- C - bohatá - eutrofně nitrofilní
- D - eutrofně bazofilní, resp. kalcifilní
- A/B - oligo - mezotrofní
- B/D - mezotrofně bazofilní
- B/C - mezotrofně nitrofilní
- C/D - nitrofilně bazofilní.

Hydrická řada je tvořena souborem hydrických podmínek stanovišť. Vyjadřuje zásobení stanoviště vodou a je závislá především na půdním typu a druhu:

- 1 (1) - suchá
- 2 (2) - omezená
- 3 (3) - normální (vůdčí)
- 3/4 (-) - svěží
- 4 (4) - zamokřená
- 5 (5) - mokrá

Označení skupiny typů geobiocénu vyjadřuje kód, sestavený ze tří znaků: x.YY.z

- první pozice (x) vyjadřuje číslo vegetačního stupně
- druhá (a třetí) pozice (YY) vyjadřuje jedno (nebo dvě) písmena, označující trofickou řadu
- třetí pozice (z) vyjadřuje číslo hydrické řady.

Nejvýznamnější skupiny typů geobiocénů v řešeném území jsou:

- 2,B ,3 : Fagi - Querceta typica (typické bukové doubravy)
- 2,BD,3 : Fagi - Querceta tiliae (bukové doubravy s lípou)
- 2,BC,4 : Ulmi - Fraxineta carpini (jilmové jaseniny s habrem)
- 3,B ,3 : Querci - Fageta typica (typické dubové bučiny)
- 3,BD,3 : Querci - Fageta tiliae - aceria (dubové bučiny s lípou a javorem)

Z trofických řad mírně převládá meziřada B/D, významné zastoupení má řada B. V nivách potoků dominuje mezotrofně - nitrofilní meziřada B/C. Převažuje normální hydrická řada, v nivách řada zamokřená.

23.6. Limity regionálního ÚSES - širší ekologické vztahy

Základním podkladem pro vymezení širších ekologických vztahů a zpracování Generelu lokálního ÚSES byl Generel regionálního ÚSES (Löw a spol., Brno 1992).

Z této dokumentace vyplývá, že Doubravy leží na rozhraní dvou sosiekoregionů - Hlucká pahorkatina (2.27) a Zlínsko - luhačovická vrchovina (3.26). Ve směru JZ - SV byl navržen prostor, ve kterém byl vymezen biokoridor nadregionálního ÚSES, spojující biocentrum regionálního významu "Lapač" - s nutností dalšího vymezení (k.ú. Březolupy) a jednoznačně vymezené biocentrum regionálního významu " Oskerušný les" (k.ú. Bohuslavice u Zl. a Doubravy). Obě biocentra jsou zároveň i prvky regionální kostry ekologické stability.

Západně od RBC "Lapač" navazuje u RBC "Prusinky" (k.ú. Napajedla a Pohořelice) výše uvedená trasa nadregionálního biokoridoru na další trasu stejné hierarchické úrovně (NRBK), reprezentující normální hydrickou řadu. Tato trasa probíhá po západním okraji Zlínsko - luhačovické vrchoviny a Hlucké pahorkatiny, paralelně s nivou řeky Moravy, do kterého jsou vložena regionální biocentra: RBC "Hrabůvka", "Prusinky", "Popovice" a další . V nivě Moravy je trasován další nadregionální biokoridor, reprezentující mj. i zamokřenou a mokrou hydrickou řadu s vloženými biocentry: "Tlumačovský les", "Pod Dubovou", "Kněžpolský les ad.

Východně od RBC "Oskerušný les" pokračuje na hřebenu Zlínského lesa, který je součástí Vizovických vrchů, trasa nasregionálního biokoridoru, spojujícího zde RBC "Oskerušný les" s RBC "Zlínský les" (k.ú. Želechovice). Dále na východ jeho trasa pokračuje přes Bukové hory po hřebenu Komonecké vrchoviny a v jeho trase jsou dále vložena RBC "Pod kopcem" a Suchý vrch". U RBC "Zlínský les" se od trasy nadregionálního biokoridoru odklání severním směrem trasa regionálního biokoridoru, spojujícího RBC "Zlínský les" s RBC "Lůžkovice" v nivě Dřevnice. Tato trasa pokračuje dále na sever.

Z uvedeného popisu je zřejmé, že se jedná o poměrně složitě území z hlediska navržení a vymezení nadřazených tras regionálního a nadregionálního územního systému ekologické stability, jehož součástí je i severní okraj katastrálního území Doubravy.

23.7. Návrh lokálního územního systému ekologické stability

Generel lokálního ÚSES pro k.ú. Doubravy a navazující území zpracovala Ekologická dílna Brno v měřítku 1 : 10 000 (Generel místního systému ekologické stability okresu Zlín, Brno, 1993). Generel řešil jednotlivé prvky systému ekologické stability - biogeografickou diferenciaci, kostru ekologické stability, stanovení a vymezení biocenter, biokoridorů a návrh lokálního ÚSES.

Na základě vlastní znalosti území a po provedení doplňujícího terénního průzkumu, který byl korigován s leteckými snímky bylo zjištěno, že některé části navrženého lokálního ÚSES bude nezbytně nutné dále upřesnit a trasování některých biokoridorů změnit, případně navrhnout nová biocentra).

23.7.1. Minimální nutné prostorové parametry ÚSES

V následující tabulce jsou uvedeny minimální nutné prostorové parametry pro navrhování územních systémů ekologické stability :

Minimální nutné prostorové parametry ÚSES

Minimálně nutné plochy biocenter

typ společenstva	biocentrum	
	lokální	regionální
<u>Lesní</u> - vegetační stupeň :		
4. bukový a 5. jedlobukový		20 ha
3. dubobukový a 6. smrkojedlobukový		30 ha
2. bukodubový, 7. smrkový a 8. klečový	3 ha	40 ha
1. dubový a luhy		50 ha

Vodní společenstva

vod běhutých	více než 100 m	1 - 20 km
vod stojatých	1 ha	100 ha

Společenstva mokřadů v nivách

v 1. dubovém až 4. bukovém VS		10 ha
v 5. jedlobukovém VS		20 ha
v 6. smrkojedlobukovém VS	3 ha	30 ha
v 7. smrkovém a 8. klečovém VS		50 ha

Luční společenstva

v nivách		50 ha
ostatní	3 ha	30 ha

Společenstva <u>stepních</u> lad	3 ha	20 ha
----------------------------------	------	-------

<u>Skalní</u> společenstva	0,5 ha	10 ha
----------------------------	--------	-------

Maximální přípustné délky jednoduchého biokoridoru

typ společenstva	biokoridor	
	lokální	regionální
Lesní společenstva	2 000 m	700 m
Mokřady	2 000 m	1 000 m
Luční společenstva v nivách		
v 5. jedlobukovém až 8. klečovém VS	2 000 m	700 m
v 1. dubovém až 4. bukovém VS	1 000 m	400 m
Stepní lada v 1. dubovém a		
2. bukodubovém VS	2 000 m	400 m
v 3. dubobukovém a 4. bukovém VS	2 000 m	700 m

Zdánlivý paradox, že přípustná délka regionálního koridoru je menší než u lokálního, je nutno řešit použitím tzv. složeného biokoridoru: do regionálního biokoridoru neúměrné délky vkládáme po 400 - 1 000 m (podle přípustné délky jednoduchého koridoru) menší biocentra lokálního významu. Tím se možná délka funkčně způsobilého regionálního biokoridoru podstatně zvětšuje. Délka složeného biokoridoru se může prodloužit až na 5 - 8 km.

Minimální nutná šířka jednoduchého biokoridoru

Lesní společenstva	15 m	40 m
Mokřady	20 m	40 m
Luční společenstva	20 m	50 m
Stepní lada	10 m	20 m

23.7.2. Popis navrženého řešení

Základním předpokladem pro tvorbu ÚSES bylo upřesnění vedení navazujících tras s podmínkou dodržení prostorových parametrů a kritéria reprezentativnosti navrhovaných prvků ÚSES.

Lokální ÚSES je v územním plánu řešen v měřítku 1 : 10 000 (výkres č. 01 - Širší vztahy) a v měřítku 1 : 2000 (výkresy č. 02 - Komplexní urbanistický návrh a č. 04 - Funkční využití území). Detailní popis biocenter a biokoridorů bude až součástí návrhu územního plánu, protože při projednávání může dojít k dílčím změnám v trasování biokoridorů nebo lokalizaci biocenter.

V severní části řešeného území bylo vymezeno regionální biocentrum "Oskerušný les" a části tras nadregionálních biokoridorů spojujících RBC "Oskerušný les" s RBC "Lapač" na jihozápadní straně a s RBC "Zlínský les" na severovýchodní straně. Do trasy NRBK "Oskerušný les" - "Lapač" byla za okrajem řešeného území vložena dvě lokální biocentra - LBC "Lesní trať" (k.ú. Bohuslavice) a LBC "Losky" (k.ú. Bohuslavice a Zlámanec). Do trasy NRBK "Oskerušný les" - "Zlínský les" bylo v řešeném území vloženo lokální biocentrum LBC "Paseky a Uhliska".

Na takto vymezenou trasu nadregionálního biokoridoru byly v řešeném území navázány dvě trasy lokálních biokoridorů. V západní polovině katastrálního území, na jeho severozápadním okraji, vybíhá z NRBK jižním směrem v údolní nivě Kaňovického potoka lokální biokoridor spojující RBC "Oskerušný les" s LBC "Pod Záhumenicemi", na který navazuje další lokální biokoridor spojující LBC "Pod Záhumenicemi" s LBC "Doubrava" (k.ú. Zlámanec). Tato trasa je zvolena z toho důvodu, že při průchodu zastavěným územím Doubrav by nebylo možno, vzhledem ke stísněným prostorovým podmínkám v nivě Kaňovického potoka, dodržet požadované šířkové parametry lokálního biokoridoru (min. 15 m). Namísto biokoridoru je v tomto úseku navržen "interakční prvek nezbytně nutný", jehož základní podmínkou je, aby byl oběma konci napojen buď na biocentrum nebo biokoridor a jeho minimální šířka by měla být minimálně 7 - 8 m. Na jižním okraji katastrálního území Doubrav je výše uvedený interakční prvek nezbytně nutný již napojen na lokální biokoridor trasovaný v nivě Kaňovického potoka (k.ú. Hřivinův Újezd ad.).

Druhá trasa lokálního biokoridoru vybíhá přímo z RBC "Oskerušný les" a je lokalizována v údolní nivě Černého potoka. V této trase jsou v řešeném území umístěna dvě biocentra: LBC "Kopánky" (navrhovaná přírodní památka) a LBC "Pod Kamencem" (v těsném sousedství navrhovaného VKP "Podlovisky". Trasa lokálního biokoridoru dále pokračuje jižním směrem údolím Černého potoka (k.ú. Hřivinův Újezd ad.).

Ve směru východ - západ jsou v řešeném území obě trasy lokálních biokoridorů propojeny. V severní části území je to formou interakčního prvku nezbytně nutného a v jižní části další trasou lokálního biokoridoru, v jehož trase jsou vložena lokální biocentra LBC "Pod Kamencem" a LBC "Ohrádky", které se částečně prolíná s navrhovaným VKP "Ohrady".

Tento základní ekologicky stabilizační skelet je dále účelně doplněn řadou interakčních prvků kategorie "ostatní".

24. OCHRANA ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Životním prostředím je vše, co vytváří podmínky existence organismů včetně člověka a je předpokladem jejich dalšího vývoje. Jeho kvalita je dána proporcionálním stavem mezi biotickými a abiotickými prvky krajiny, jejichž hlavními složkami jsou ovzduší, voda, horniny, půda, organismy, ekosystémy a energie. .

Optimální podmínky využívání území by měly směřovat hlavně k jeho ekologické stabilitě, únosnému zatížení území, trvale udržitelnému rozvoji, ochraně přírodních zdrojů, k zamezování znečišťování a poškozování životního prostředí a k jeho ochraně. životního prostředí

24.1. Čistota ovzduší

V obci samé ani nejbližším okolí se nevyskytuje žádný velký zdroj znečišťování ovzduší. Jedinými většími místními zdroji znečištění je farma živočišné výroby ZD Březůvky a lokální topidla na tuhá paliva.

Pro zlepšení kvality ovzduší bude nezbytně nutné provést na jižní a východní straně areálu výsadbu izolační zeleně a zabezpečit dodržování technologické kázně při nakládání s živočišnými odpady.

Vzhledem k tomu, že cca 75% domácností využívá k vytápění pevná paliva, bude nutno realizovat napojení větší části domácností na elektrické vytápění.

24.2. Ochrana vod

Pro zlepšení kvality vodních toků a ploch bude třeba provést tato navržená opatření:

- dobudování kanalizační sítě včetně a odvedení splaškových na čistírnu odpadních vod
- vyloučení vypouštění odpadních vod do vodotečí
- provedení revitalizace nejvíce poškozených úseků vodních toků, včetně vytvoření chybějících liniových prvků podél vodotečí, které jsou prvky lokálního územního systému ekologické stability nebo součástí doprovodné břehové zeleně
- nepřipouštět likvidaci liniové ani plošné doprovodné zeleně, která zvyšuje samočisticí schopnost vodních toků

24.3. Ochrana přírody

Pro zajišťování důsledné ochrany přírody je třeba vycházet ze zákona č. 114/1992 Sb. O ochraně přírody a krajiny. V řešeném území k.ú. Doubravy je nezbytné :

- jednoznačné vymezení lokálního územního systému ekologické stability, ochrana jeho stávajících prvků (biocentra a biokoridory), a zakládání a vytváření nových prvků
- vyhlášení navržených významných krajinných prvků (viz. kapitola 22.6. - Zvláštní plochy zeleně
- celkové zvyšování ekologické stability území, a to zejména na plochách , které jsou využívány pro intenzivní zemědělskou výrobu
- intenzifikační zásahy do zemědělského půdního fondu je nutno řešit s ohledem na ekologickou rovnováhu prostředí a charakter celého území
- provádět důslednou ochranu dřevin a zeleně rostoucí mimo les, nepřipouštět likvidaci náletových remízků, břehové a doprovodné zeleně, mezních porostů apod.
- zabránit vodní erozi vytvářením menších dílčích povodí a realizací protierozních prvků
- veškeré zásahy a investiční záměry mimo souvisle zastavěné území předkládat k posouzení orgánům ochrany životního prostředí
- likvidaci komunálního odpadu realizovat organizovaným svozem na centrální skládku
- respektovat stávající ochranná pásma , zvláště s ohledem na nově umísťovanou bytovou a občanskou výstavbu